Bellman, Carl Michael / De Geer, Hedvig Ulrika

Bellmansvisor utskrift troligen af H.U. De Geer, gift Dohna, ...

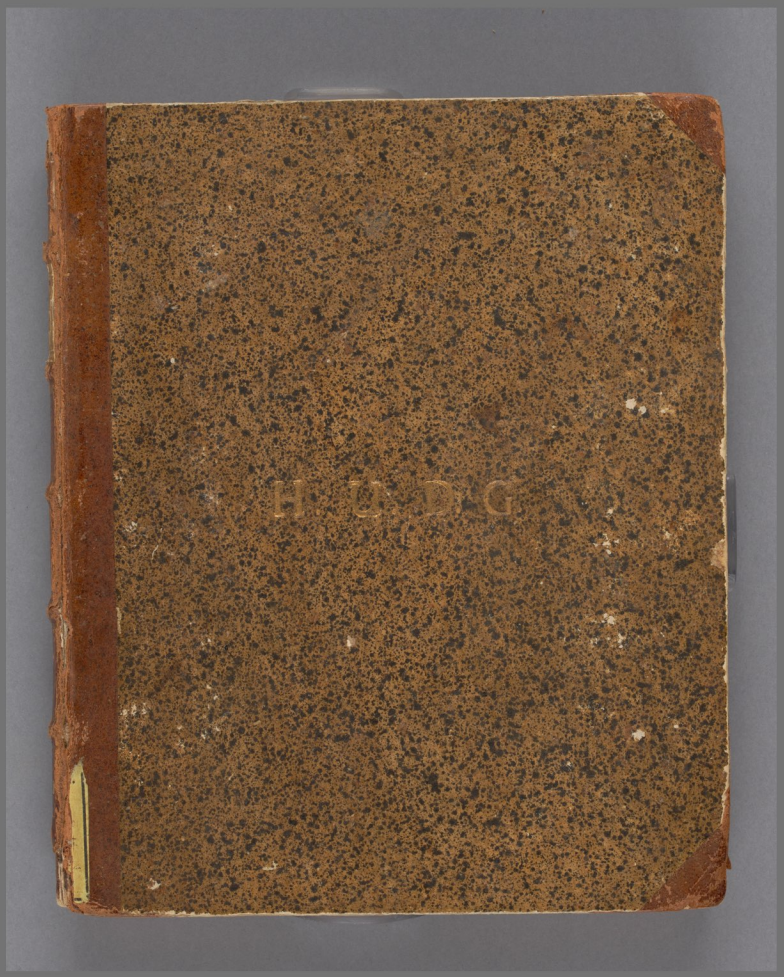

Vf 24:2

Tillkomstår 17??
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

Bellman, Carl Michael / De Geer, Hedvig Ulrika

Bellmansvisor utskrift troligen af H.U. De Geer, gift Dohna, ...

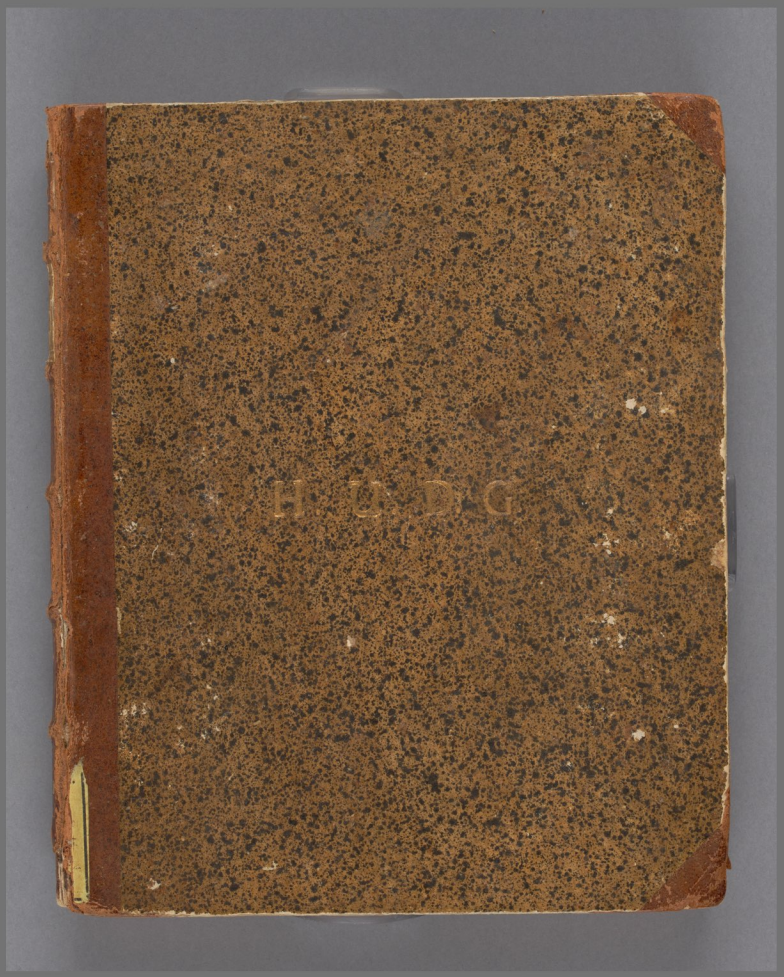

Vf 24:2

Tillkomstår 17??
Digitaliserad år 2021

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

VI. 24: 2.

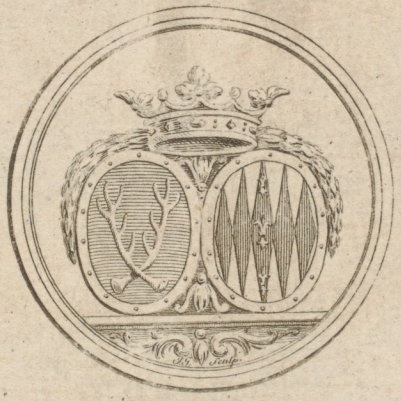

H. U. D. S.

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM

Officeraren.

Den flickan hon är sacramentskade söt,
Här måste nu Mars blifva miuker och blöt. //.

Er fånge min fröken jag lefver och dör,
Mitt hjerta det miuknar för er lik som smör. //.

Jag är ta mig tusend helt dödelig här,
Och hon är ändå så förbannade tvär. //.

En kyss söta unge förr än hon blir ond,
Hon slår mig fy ~~tusend~~ Knefveln! så går man åt bond. //.

Fast jag har moustacher, hvad böfveln ändå,
Skall jag icke derföre en kyss kunna få. //.

Tänck! skönhetens kyssar de är för min mund,
Så högt angenäma som fläsk för en hund. //.

Ett partie piquet medan vreden förgår,
Jag hoppas min fröken det spelet förstår. //.

Secreteraren.

Ach! så kall om sina händer!
Är ett hjerta lika så!
Jag för min del är oppbränder,
Uf en eld som ni tändt på!

Det är hårdt att så handtera,
En oskyldig af vårt kön,
Som mot er ej syndat mera,
Än blott sedt att ni är skön. —
Lätt då eder hårdhet bryta,
Att jag snart må trostad bli!
Annars lär min kärlek bytas,
I en svår melancolie,
Känn hur fasligt pulsen pickar,
Det är fara att jag dör,
Om hon ej med milda blickar,
Snart behaglig ändring gör!

Prästen. —

Så platt har nu den Antechrist,
Sin magt och välde äfven mist,
Att Klerker och må gilja,
Det hafver sancte Paul lärdt,
Att hvarje qvinna är beskärdt,
En man efter sin vilja,
Samma lott,
Mannen fådt,
Verlden öka
Och att söka,

Med all ära,
Den som ödet täcks beskära.—

#

Si derför det fast bättre är,
Det även Sancte Paul lär,
Att gifta sig än brinna,
Ty vill jag nu i denna act,
Min afrå hafva er tillsagt
Om den kan framgång vinna,
Lilja skön,
Hör min bön,
Så skall döden,
Pust och nöden,
Oss ej skilja,
Emot begges goda vilja!—

#

Ty lätt oss nu förutan svik,
De helga fäder vara lik,
Vårt äktenskap begynna!
Så hoppas jag att även som,
Den hjelp som en Tobias from,
Fröden mig må gynna,
När som han,
Seger vann,

Uppå Satan,
Leviathan,
Asmodeus,
~~Emot begges goda vilja!~~ Fienden till hymeneus. —

# #

En qvinna som sin man är huld,
Har syrach liknat vid det guld,
Som uti ugnen renas,
Hon är sin man en ögnalust,
Som hindra kan all sorg och pust,
Hvaraf hans ro förmenas,
Ängel fina,
Lätt min pina,
Dig bevека,
Att ey neka,
Utan jaka,
Till att bli min ägta Maka. —

Bonden. —

Å skulle nu vara så dey till behag,
Å du kära Kjerstin så ville,
Så menar jag väl att hå kunde ta lag,
Å intet just hampas sey illa,
Att vi blifva hjonelag, komma ihop,
Jag har varit lof både kannor och stop

Och mer än du kan deg inbilla.—

Jag sparde hop löna i fiol och i år,
Och köpte en liten röd quiga,
Och skall kon du vet uppå lösta hon går,
Har kalfvar båd qvicka och viga,
Och fastän min lott inte just är så stor,
Så tänker jag få litet kraft efter mor,
Få se huru högt det kan stiga.—

Å de så väl att du ville ta ve,
Så skall jag då höra mig efter,
Ett torp eller rota alt som då bär te,
Sog grundar jag på't alla nätter,
Du ligger i hogen båd timma och stund,
Och ofta så sofver jag alsingen blund,
Men får jag ditt ja blir hå bättre!—

Öfver Magistraten i I. Telge.—

Magistraten uti Telje fiker,
Att vid Riks dan kunna få justice,
Uti staden hvar en Rådman skriker,
Jämrar sig nu öfver prejudice,
Jå! kan tänka saken var så vigtig,
Hela rådstun pligtig,
Att ge contra plan,

Man tror ey att saken snart afstannar,
Rådstun nu förbannar,
Hvar en galt i stan.—
# #
Saken var då rådstun skulle sitta,
En ganska sträng och svår question,
Kom en sugga fram vid bordet titta,
Satt sig på en stol, bredvid sans façon,
Praeses steg då up, complimentera,
Sade intet méra,
Gack din väg din fån!
Ney! sad suggan, jag har så bedrifvit,
Att jag också blifvit,
Rådman här i stan!—

Bachi Öfver Commendeurs dubbningen, el. Riddareslag

Se menigheten! hör på trumpeten!
Puhorna vid Bachi riddare slag!
Två Serviteurer, bli Commendeurer,
Af hans Orden denna dag!
Ordens härholder Glock och Kämpendahl
Bär sina spiror utan alt förtal, Bom. utan alt förtal.—
# #
Trohet bör lönas, tapperhet krönas,
Romersk dygd bör romersk ära få!
Segrande lantsar bindas med krantsar,

Bachus ärnar liksa så,
Skattmästarn utaf orden, Kollmodin,
För uti korset två förgylta svin. Bom./. Två et.

#

Skyla med glasen, rör orgel basen,
Riddarena uti choret gå!
Tyst Bachus dubbar två käcka gubbar,
Stora hjeltar bland de små!
Meisner till valspråk Tota die för,
Nybom Plus ultra, hör pukslagaren, hör! Bom./. hör et.

#

Undan för ropet, Nystedt ~~med~~ för stopet,
Planberg går som Ordens canceller,
Trouppen sig slutar, Ordens statuter,
Joseph Israelson bär,
Ordens peruquen bäres i ett skrin,
Jensen den sätter uppå Kollmodin, Bom./. uppåt et.

#

Tyst nu med glasen orgor och basen,
Riddare predikan hållas skall,
Se Ordens prästen knäpper opp västen,
Ganska nitiskt i sitt kall,
Det är pratenius hjelten i sin tropp,
Klockaren Trundman, bär hans kappa opp, Bom./. bär et.

#

Alt skall sig skicka, låtom os dricka,
Hurtigt nu de nya riddares skål,

Friska humeurer! Herrar Commendeurer!
Vivat i ert våta prål!
Orden upliftas, gammal är hon vist,
Äldre än Ordo Aurei Velleris, Bom./. Aurei Velleris.—

Öfver Riddare-edens afläggande i Ordens capitlet &.—

B.....B..... Hey puckor och trumpeter,
Hvar riddare står så feter,
Med rosor och guld beslag,
I dag blir det riddarslag!
B.....B..... Stig fram du Bachi hjelte,
Knapp igen ditt Riddar bälte,
Och Lundholm stå ej så tvär,
Stig riddare fram och svär,
B.....B..... Hör Knapen han spelar, ./.!!!.
Lundholm var värdig tag stiernan här.—

B.....B..... Tag Lundholm jag bedyrar,
Af bränvin min hjerna yrar,
Af bränvin är all min blod,
Och flaskan är min klenod,
B.....B..... I den stiernan jag nu vinner,
Mitt timglas det sagta rinner,
Ach! ach! tacken stjerna, full!
Ay! ay! om hon vor af gull!

B.....B.....Hör Knapen han spelar. f. f. f.
Var Apelstubbe värdig, fall ej om Kull.—

#

B.....B.....Jag Apelstubbe lofvar,
Om lycka han mig allt begåfvar,
Ell om hon mig intet ger,
Att fäkta vid ditt Baner,
B.....B.....Jag har tjent min Kung vid bommen,
Men Bachus, min far, med gommen,
Jag skrattar innför din tron,
Åt sysla och syspension,
B.....B.....Hör Knapen han spelar. f. f. f. f.
Österman var värdig, stå rätt på skon.—

#

B.....B.....Jag Österman allena,
Contract i min minsta séna,
Jag står nu här vid lius,
I nattrock och i Carpus,
B.....B.....Jag svär och jag bekräftar,
Att den stiernan du på mig häftar,
Skall dingla och dangla våt,
Mitt öga det går i gråt,
B.....B.....Hör Knapen han spelar, f. f. f. f.
Agrell, du var värdig! låt Knape, låt!

#

B.....B.....Hör Jensen! Hvad befaller?

Hit flaskor utaf cristaller,
Skattmästar peruquen fram,
Pomada, täng och kam,
B.....B..... Agrell han skall nu bära,
Skattmästare Lorfs med ära,
Och vivat i Bachi tjäll,
Skattmästaren Pher Agrell.
B....B..... Hör Knapen han spelar.!.!.!.
Dubbningen i Capitlet slöts nu i quäll.—

Ahasveri gästabud.—

Ahasverus han var mägtig, med en persisk Drona prägtig,
Ja hans riken voro drick kära du! hundra tiugo sju,
Ahasverus satt så gull gul och sur,
Som ett Leyon i en Jungfru bur,
Vällust var hans ära, Dricka och förtära,
Och hvar flaska töma ur.—

#

Slottet fullt med härlighet, och skarlakan till tapeter,
Bänkar voro där af bara gull, aj, aj, aj, lull, lull,
– Stort calas nu uti Susa var,
Jämt ett hundra åttatio dar,
Kungen sjelf tractera, Lätt oss dricka mera,
Lätt oss dricka par om par.—

#

Ahasveri bord det prålar, Vinbars fram i gyldne skålar,

Spicke skinka, härlig sommar mat låg på silfver fat,
Liksom hos vår Kung än plägar ske,
Fech Landshöfdinge och öfverste,
Vid dess taffel spisa, Siungom nu vår visa,
Och af vänligt hjerta le. —

Han ser af de helga skrifter, Ahasverus han var gifter,
Drottning vasti hette hans gemål, Drick om hennes skål,
Hennes Mayestät af Persien,
Bröt mot Kungen som sin ägta vän,
När han ville leka, börja hon att neka,
Mången hustru gör så än. —

Kungen up på siunde dagen, Uttaf vin och kärlek tagen,
Skicka sina Siu Cameerare, att sin Drottning be,
Gud nå den som når han flickan ser,
Ej går sjelf men skickar sin Camerer,
Den är att beklaga; lätt oss glasen taga,
Lätt oss dricka ännu mer, . —

Drottning Vasti vill ej lyda, Lätt en ann sin Krona pryda,
Pigan Esther fech en gyldne skrud, Blef en Konglig brud,
Hon had en Cousin Mardechai,
Alla Judar skålmar veta vi,
Skål för gamla Juden, skål för unga bruden. —

Skål för hela frieriet!

#

Juden satt vid Kungens trappa, Släpte alla in som klappa,
Lagom sysla åt en Jude nog, Jungfru bur och krog,
Tvenne herrar månd vid dören sta,
Viska hur de skulle Kungen slå,
Saken sig förvärrar och de goda herrar,
Blefvo hängda båda två. —

#

Men hör på hur Drottning Esther, bjöd till måltids många gäster,
Sjelfva hans Excellence herr Haman kom, Subbar drickom om!
Ahasverus drack och Esther gret,
Skönhet gör i verlden stor förtret,
Haman med ducrainger, sig i galgen svänger,
Pussig, stinner, blå och fet. —

#

Ahasverus ful och bister, låg sin premier Ministre,
En galga 50 alnar hög, fråga om jag lög,
Juden sen som Kungens bästa vän,
Svingar sig i purpur mantelen,
Med en gylne krona, Vacker hufvudbona,
Lätt oss dricka mer, jamen!

#

Si, så ser man verldens snara, Höghet ofta står i fara,
Lyckans tempel är en hisklig brant, är det icke sant,

Stålta Haman rep och mossan bär,
Sådan hufvudbona gör besvär,
Ahasveri lära Dricka och förtära,
Är det bästa jag begär. —
# # #

Skål för det kön, som hjertat gläder,
Med sina liufva ögons blick,
Vi styra riken, folck och städer,
De styra oss, men drick, drick, drick,
Fastmöns skål ehvar hon finnas må,
Har du ingen så kom och drick ändå,
Både för dem som redan fådt,
Och för dem som få, få, få. —

Lycklige Bonden. —

Vid ett torp i en skog,
Med en häst för en plog,
En fattig bonde körde och log,
Bäst han körde en stund,
Stack han pipan i mund,
Förnögd af hjertans grund,
Nögd på sin liufva klen och knapp,
Han vände sin lilla åkerlapp,
Var så glad i sin själ,
Tänkte ärligt och väl, förutan larm och gräl. —

#

Solen glittrar i skyn,
Alla snarcka i byn,
Men morgonrodnan gladde hans syn,
Altid först geck han ut,
Altid sist hem till slut,
Men svettig i hvar klut,
Bordet för honom dukas snart,
Vid källan där vattnet rinner klart,
Middag redes till,
Med en kaka och sill,
Hans vållust nöjas vill. —

#

När han brutit sitt bröd,
Och lagt strömming på glöd,
Sin tunga läskat torrstig och röd,
Såg man åter hans lopp,
Hur hans lutande kropp,
Vred plogen ner och opp,
Ceres sitt altar hade stält,
I Lunden tätt bredvid hans fält,
Sist när stiernorna brann,
Siöng och offrade han,
Och så hans dag försvann! —

Gubben Noach!

Gubben Noach. s. var en hedersman. s.

När han geck ur arken, plantera han på marcken,
Mycket vin. /: Dadetta gjorde han. :—

Noach viste. /: Hvad en menniskja var,
Som de andra diuren, torstig af naturen,
Derföre. /: Han vinet plantat har. :—

Noach rodde. /: ut sin gamla ark,
Till att kiöpa boutelljer sådana man säljer,
För att dricka. /: på sin nya march. :—

Gubben noach. /: brukte egna hår,
Bred om haken trinder, rosenröda kinder,
Och var lustig. /: Ikrek, hurra! god tår! :

Gumman Noach. /: Var en hedersfru,
Hon gaf man sin dricka, Fick jag sådan flicka,
Gifte jag mig. /: Just på stunden nu. :—

Då var lustigt. /: på Guds gröna jord,
Man fick väl till bästa, Ingen torstig nästa,
Satt och blängde. /: Vid ett dukat bord. :—

Aldrig sad hon. /: Kära tår, na, na,
Utan tag hit kruset ja det ena ruset
På det andra. /: lätt hon gubben få. :—

Inga skålar. /: gjorde man besvär,
Ej var då den laran, jag skall ha den åran,
Ney i botten. /: Drack man ur så här. :—

Epistel om Ordens Härholdens Glocks dödeliga frånfälle.

Välborne herr Lieutenant.

Så ofta jag äger ledighet försummar jag intet att tillskrifva Herr Lieut: som en Här van. Mina bref blifva i anseende till mitt mykna arbete för min Kung, hans Krona och landom, icke så lustiga och glada som jag önskade, lika så matta som min tankegåfva denna postdag; Ty jag har sorg! — Si! för detta Notarien vid Södra förstads Kämners rätt, sedermera Primarie Kämnaren i Norra förstads Västra Kämners-rätt och Härholden vid Bachi Ordens Capitel Herr Johan Glock är med döden afgången i början af förleden månad, efter hvilken Herra och man parentation kommer att hållas den 11. i denna månad af Ceremonie Mästaren, Ordens parentatorn och constituerade dansmästaren i Choret Herr Janke Jensen. Härvid blir minsta pragt som är mögelig; ingen procession med buller och larm, utan endast knäppning på pukorna, då Ordens Baneret bäres af den Härholden som utnämnes, efter Glock. Här gissas på åtskillige hvilka kunna anses värdige att intaga vår dödas embete i Capitlet. Få nu se hvem lotten faller på; i anseende därtill är härholds embetet en poste d'honneur, så vida de äro förklarade lika med Riddarne af högbemälte Orden. Vår aflednе Härholds förtienster äro drapeliga i Bachi Kike, och hans grift. hedras med druvor och cantater. Hans aska bestanckes med

hoglans vin och öhl, Klockorna skola klämta i tornet och
däreffter Oratorn uppstiga och hålla ett tillämnet lämpe-
ligit tal, hvareffter hela festen slutas med en Elegie eller
sorgelig Cantate om den dödas afgång. Några qväden om
Bachi saffter, om rusige mäns gladie, om raglande qvinnors
tanke spel, om verlds bekymrens föragt vid glas och bou-
teiller, och om den himmel som svafvar öfver Bachi län-
der. Jag torde upmuntra Herr Lieutenanten med några
vid detta sorgeliga tillfälle af Ordens bröderna författade
Cypresser. Till exempel.

Dyrbart.
Afton Offer.
Vid.
För. detta.
Härholdens. F. Bachi. Ordens. Capitel.
Herr. Johan. Gloocks.
Öpnade. Och. Tillslutne. Griftesten.
Uptänt. På. Grona. Fägaren.
Mot. Morgonen. Vid. Solenes. Uppgång.
Den. 9. July. År. 1770.
Af.
Von. Bercho. Commendeur.

Så vandra våra stora män,
Ur verldens lius till skuggan;
Här ligger denna Riddaren,
Uti förgylta Suggan,
I grafvens mörcka vinkel gömd,
Och svept i bara Kransar,
Förträfflig man och vidt berömd,
I Bachi lek och dansar. —

# # #

Din härholds spira brytes af,
Af mig, af dig, af döden,
Din flaska Kross på din graf,
Och Klingar dina öden!
Hvar droppa till den sista får,
Som sprids i blancka skålar,
Din vinter, sommar, höst och vår,
Din dag, din afton målar. —

Von Bercho.

Välment.
Sorge. Syn.
Imaginations. Vis. Förklarad.
Vid.
Härholdens. I. Bachi. Ordens. Capitel.
Glocks.
Afgång. Ifrån. Fordklotet.
Af.
Von. Ehrensugga.
Om. Aftonen. den. 11. July. 1770.
På förgylta. Draken.

I svarta böljans hvita drägg!
Ach! se hur Charon streetar,
Han vrider vatnet ur sitt skägg,
Och med sin båt arbetar,
Med åren vill han vågen slå,
Men vågen slår tillbaka,
Och himlens fönster öpna stå,
Och alla skyar braka. —
Förgängligheten fält jag ser,
Fast mörkret mig förblindar,
Min Glock i Charons båt går ner,
Och vräks af storm och vindar,
Farväl med vin och dubbelt öhl,
Ach! bort med glas i handen,
Kättau, min vän, så är din stol, Vid Eliseiska stranden!

En. Liuflig. Och. Blomsterrik. Urna.
Enfalleligen. Nedsatt.
På.
De. Eliseiska. Fälten.
Den. 8. Dagen. I. Hömånaden.
Fr. Tumolo. Glockico.
Af.
Nuvarande. Första. Härholden.
I.
Bachi. Ordens. Capitel.
Kempendal. —

Så slår min Glock nu lacket till,
Uppå sitt stop, och vandrar,
Hvarthån jag icke veta vill,
Gutår! jag dig ej klandrar,
Du har förfall, du måste dö,
Och skiljas från vår lusta,
Men vi med glas på denna ö,
Ditt lof i klunkar pusta!

Du druckit så din saft till slut,
Du lärt din drufva präjsa,
Att varma oljan runnit ut,
Uppå din kalla hjessa
Din hydda var så vät i dag,

Jag kan dig ej befria,
så vått att döden vid det slag,
Har råstat fult sin lia.—

# # #

Ach! men din tunga hur var hon,
I bara honung guten,
Och bäst du stod vid Bachi thron,
Hur blef hon stum och sluten,
Hur bleknad dina kinder af,
Och ingen sötma kände!
Hur blef ditt paradis din graf,
Och vållust ditt elände.—

# # #

Välan, gutår! min bästa Brow!
Din skål, gutår i grafven,
Jag tumlar i ditt grifte Chor,
Och raglar med praestaven,
Men torsten är ej mer ditt qval,
Min hjerna nu förbryllas,
Din urna skall af Kempendal
Med vin och blomster fyllas.—

Fredmans Epistel, angående slagsmålet vid Balen på Bla porten.

Mutter, jag kommer med lyktan upptänd,
Med mitt glas, med mitt valthorn, och Basonen spänd,
Ända till stan dit valthornet är vänd,

Hörer Echo inn i Gaffelgränd,
Skyarna blixtra bland skurar och bad,
Ser du skytten på Liljans mellan löf och blad,
Bröderna dansa 5. 6. uti rad,
Må ej Fredman också vara glad,
Klang! huru lång,
Min Basson,
Och svår han är att handtera,
Köret är trångt,
Och för långt,
Det gnisslar hest och vrångt,
Systrar lätt oss promenera,
Tag du mulle lyckan och bär,
Tag skall för er quintelera
På Bassonen här,
Hör hvar ton så klar och skär,
Fram den bringas,
Höjs och tvingas,
Som på Fleutravers. —

# #

Lotta god afton, god afton Mamsell,
Si Bror Lars, Bror Carl Petter och en ann Gesäll,
Maja på Wismar och Caisa Rydell,
Vi få roligt gossar nu i qväll,
Lys mig med lyktan och fäll henne ner,

Där en puss, där vid planket, stupa ej jag ber,
Hurra kousiner, jag dansar och ler,
Si blå porten öpnas nu för en,
Hör hvad för lång,
Sicken vagn,
Wid porten wände tillbaka
Hör hvad för rop,
Allihop,
Nu slås om glas och stop,
Systrar hållen eder raka,
Mellan sablar, piskar och spett,
Denna sabel skall få smaka,
Båtsmans blod och fett,
:/: Spänn Basonen, blås i ett,
Storma huset,
Intill qruset,
Det bordt längsen skedt. —

# #

Skjut in i fönstret, bryt sönder hvar karm,
Aj! min arm, aj! mitt ben! aj, aj, aj, aj, min arm,
Stöt i Trumpeten, skrik Mollberg allarm!
Och ränn sabeln i hvar enda tarm!
Jaga den hunden i blod och i träck,
Slån på truten, den där som är så örfiltäck,

Spärka den åsnan som dansar så fräck,
Och gör huset tomt till minsta fläck,
Ut alla man,
Hvar om ann,
Canailler ut husmedstuppa,
Häm Violen,
Ge oss vin,
I Sodoms gödda Svin,
Lät oss rusta slås och supa,
Squadronera med sabeln så snält,
Ärr och blånor skorsor diupa,
Bagatell i fället,
// Hör hur Echo svarar gält,
Mars nu hvilar,
Gömm dess pilar,
Under Bachi tält. —

Mitt sinne friskt up, och på Krogen,
Ty Bachus han väntar oss där,
Att vara Apollo mer trogen,
Det ser jag gör bara besvär,
Hans gräl han min åtrå ej mätta,
Jag bjuder altsammans farväl,
Blott jag mig vid tunnan får sätta,
Och läska min torstiga själ. —

# # #

Lät högfärdens dårar predika,
Om höghet, om ära och pragt,
Lät menniskor kappas och fika,
Att komma till välde och magt,
Lät folket hvarann öfverraska,
Och stifta mot enighet krig,
Blott de icke röra den flaska,
Som jag har satt undan för mig. —

# #

Lät girighets bukar förtäras,
Af åtra till pengar och gull!
Båd dagar och nätter besväras,
Att akta ett bonat schatull,
Att snikas så mycket de kunna,
Och tala ur girighets ton,
Blott min aldråkaraste tunna,
Ej faller i samma passion. —

# #

Lät Doctor Confucius streta
Att skaffa sig vett med gevaldt,
I' luntor och lexicis leta
Att känna och utforska alt,
Hvar Vien eller Rom är belägen,
Jag aktar så mycket som grus,

Blott att de ej stå mig i vägen,
Där jag vill medsätta mitt kreus. —

#

Lät Venus med hela sin skara
Fritt vandra förbi mitt qvarter,
Om hon mig ej gunstig vill vara,
Jag henne och icke tillber,
Men ger hon mig korgen i harmen,
Jag tar den väl mot med god mine,
Blott pojken kan tagan på armen,
Och hämta mig hem ett glas vin. ——

#

Lät allt färdas fram i sin lusta,
Och mig för sin ovän anse,
Lät fåfengans anhang utrusta,
Emot mig sin hela armee,
Mitt sinne sig deraf ej qvälje,
Sielf ger jag mig gerna i strid
Blott att mina glas och bouteiller,
Ej plundras, men lämnas i frid. —

#

Ja! lät hela jordklotet bullra,
Lät verlden sjelf stå i gevär,
Båd byar och städer omkullra
Och rubbas med allt hvad där är,

Ja ända till gator och torgen,
Blott att den Källaren står qvar,
Där jag kan få taga på borgen,
När jag inga pengar mer har. —

Si, god dag, min vän, min främde,
Si Bouteillen menar jag,
Aldrig bättre vän jag kände
Var välkommen i vårt lag,
Gutår, Gutår, Gutår,
Blif hos oss i dag. //.

# # #

Hur står till, min vän, med eder,
Alltför gladlynt synes du,
Complimenter bort jag beder,
Lätt oss vackert kyssas nu,
Gutår etc.
Lätt oss kyssas nu. //.

# #

Hvarifrån kommer du, min främde,
Ifrån Mosel eller Rhen,
Ifrån Bourdeaux ell verldsens ände,
Likgodt du är ej klen,
Gutår, etc. Du är ej klen. //.

# # #

Länge väntat har min stupa,
Efter dig, min bästa vän,
Res nu neder hufvudstupa,
Och kom intet mer igen,
Gutår, etc.
Kom intet mer igen. //.

# #

Nej lustigt mina bussar,
Friskt Courage, håll god mine!
Låt halsarna blisslussar,
Där vinet seglar in!
Godtår etc.
Vinet seglar in. —

# #

Himmel! tack för mund och maga,
Jag nu intet orkar mer,
Mina Krafter de aftaga,
Glaset jag ej mera ser,
Godtår etc.
Jag ej mera ser. —

# #

Skicka Gubbar efter Prästen,
Jag mitt testamente gör,
Men jag måste dricka resten,
Att jag intet torstig dör,
Godtår etc. Jag otorstig dör. —

Vår Bachus blef död, I armod och nöd,
Men ståtligt begrafven, all slägten man bjöd,
Liksom till Kalas, Med Klockor och glas,
Man ringde och klingde, Fruentimren fick plats,
Af all tungomål, Kom folck till hans gård, Af all tungomål,

Processen var stält, Herr Furman i Kollt,
Han red med praestaven och ropade hållt,
En Kypare svärm, Den dödas beskärm,
Men skyndom från grafven och granne dig värm,
Ditt glas står för dig, drick granne du dör, Ditt glas står för dig.—

Processen han skred, I främsta led,
Den äldriga Smitten helsam han red,
Sen med god mine, Så kom Kolmodin,
Och förde i floret en tom carafin,
Drick granne var glad, Vårt lif är ett blad, Drick granne var glad.—

Just två Kallarmästrar med utslagna hår,
Sen kom där ett Krus, Derefter två ljus,
En Stadsupbördsman med tassla och rus,
1ste Poëter hans bår, De bära sen går,
En stält procession, Drick, drick med rançon En stält procession.—

Här Stenborg kom sen, Två upsyningsmän,
De älsta på staten ur vågen min vän,
Näst vagnen där låg, Fylbytter ett tjog,
Med hattar, peruquer och Kappar och trag,

Ett stattligt parti, Brick granne var fri, ett stattligt parti. —
Nu är alt bestält Vår Bachus så sält,
Han sofver och hvilar på Indiska fält,
Så skrif på hans graf, Han lefde och gaf,
Men skyndom från grafven och till hans praestaf,
Bror Furman, god dag. Renskt vin bästa slag, Bror Furman god dag. —

Alltsedan Bernhardus kom till vår by,
Duger intet vår dotter, att spinna eller sy,
När hon spinner hon tappar bort ändan,
Ständan
Trasslar ihop både nedan och ny,
Välling hon kokar istället för kal,
Söndags om qvällen slog hon sönder en skål,
Gud nåd mig före,
I stället för smöre,
Så lag hon i gröten ett stort stycke tvål. —

Min moder är också förfaselig sträng,
Knapt räkar jag till att se på en dräng,
Förrän mor min hon börjar att knorra,
Morra,
Menar på stunden en hoper en fin,
Kära min moder var intet så svar,
Mins när ni sjelfver var vid mina år,

Var intet vreder,
Tänck mera en heder,
Sker eder att friare till oss går. —
# #
Raisonnerar du flicka så skall du si,
Att jag mer din är, och du skall dotter bli,
När jag talar så skall du tiga,
Stiga,
Vörda mitt tal men ej falla däri,
Ännu du rasar i ungdomens år,
Dotter mins bästa jag hälst förstår,
Fräckaste gänta,
Var artig och vänta,
Vet under din moders commendo du står. —

Öfver Tripolitanska Envoyens Hadgi Abderamans Audience d 18 Jan: 1773.

Hör trompeten, allarm,
Si på Divisionen,
Manskap i Plutonen,
Den modiga dragonen,
Han lyftar sin arm,
Han med sin blanka klinga,
Trotsar Martis barm,
Vill guden sielf omringa,
Lustig, frisk och varm,
Stöt i Trompet, allarm. —
# #

:|: Hör trompeten igen,
Si hvad equipager,
Laquaïer med plymager,
Och Turkar med moustacher,
Så prägtigt manser,
Se Turken med Turbanen,
Huru mildt han ler,
Den mordiska morianen,
Iris hjertat ger,
Stöt i Trompeten mer. —

:|: Fönstret öpnas, slå i,
Caffé och Liqueurer,
Se famntag och doucceurer,
Adonis Astrild förer,
Ifrån Barbari,
Den där med manteln röder,
Hvem är den lätt si,
Det är hofslagtarn bröder!
Ifrån Tripoli,
Allarm och röfveri. —

:|: Sicken Turk, si på den
Se hur turbanen strålar,
Med pärlor, guld och nålar,
Förgylta vagnen prålar,

Med siöröfvaren,
Han andas tungt och flåsar,
Och den diefvulen,
I sina tiggar posar,
Samlar penningen,
Sen far han hem igen.

Nå Bergströmskan hvad jag ser,
Med vindmössa, Kors! jag ber,
Bröstbouquette i barmen,
Och sin mops på armen,
Girandoller,
Parasoller,
Tvi den Movitz tåcken fjoller,
Kors! så dumt jag dör af skratt,
Se den Soen med scheffer hatt,
Prägtig som en annan,
Med en mouche i pannan,
Såg jag mahan,
Ysterhakan,
Hånger på den gamla draken,
Bröstet bespänt,
Skiuter hon fram,
Åh! excellent,
Liljans Madam!
Har du skildrat, bror, på väfven,

Men säg mig raison,
Hvarför sitter hon,
Med en fogel uti nåfven,
Jo! raison är den,
Att dess ägta vän,
Fader Bergström lefver än.—

Litania.

Fräls oss från allan fara,
Falströms jungfrubur,
Och från de skönas skara,
Med toflor och med ur,
Och från de sköna barn,
Med diademe, vagnkappa,
Som fråga när de klappa,
Hur mölnarn mår i quarn.—

Skull slägt och anförvanter,
Med högfärd, spott och spe,
Kring torg och stadens kanter,
Mig skuffa och bele,
Så vardes Bachus da,
Min oskuld så befria,
Att jag din Litania,
Fransten siunga må.—

# #

Men gif min Kärlek heder,
Om den är sann och ren,
Gif Karlavulna seder,
Och upsyn som Deleen,
Lätt mig i ro och frid,
Så vid din tunna stadna,
Strö blommor på min panna,
Giut olja i min stig. —

# #

Om hjertat börjar klappa,
Så hjelp mig tyst förbi,
St: Nicolai trappa,
Och Kongl. Slotts-cancellie,
En Bachi rätt cousin,
Plär sällan ha till bästa,
Han dricker med sin nästa,
Och äter med hans svin. —

Epistel om Barnsölet. —

Allting rigtigt clarerat och giordt,
Betala din Brunte och stoppa din pipa,
Smörg dina stöflor! ja, dem har jag smort,
Faya ditt remtyg och sporrarna slipa,
Kan du begripa hvart hän du skall fara?
Ney! det begriper jag intet min Bror,
Jo! du skall ut i galopp och förklara,
Verlden en nyhet, och hälsa från mor,

Se på hästen hur han dansar,
Vickla ner ditt gröna schabraque,
Din Trompet med silfver fransar,
Fästa fast vid hängslorna bak,
Stig i stöfvlarna, klappan på länden,
Lycka på resan låt portarna opp,
Pitsch! han smäller och hostar i gränden,
Hör hur han blåser i gupp och galopp,
:/:/: Ödmiuke Tjenare,
:/:/: Hurra farväl,
:/:/: Fröyas enspännare,
:/:/: Med spårre på häl. —

#

Bia, Mollberg, gör halt och vänd om,
Mollberg, vänd om dey, och kora tillbaka,
Ryttare! ryttare! hör du ej kom,
Sporra kamelen, och rustningen skaka,
Först skall du smaka den röda liqueuren,
Som nyss till barnölet brygdes af mor,
Sen skall du prägtigt med hängslen och snören,
Biuda oss faddrar, gutar! Kära Bror,
Säg! hvad tyks dig om den klunchen,
Bravo! bravo! dugtig och skön,
Sådan sup väl bränd och sjunchen,
Stillar magens buller och dön,
Bror! med ett handtag jag svär dig och säger,

Nu far jag dit uti fyrsprång, du vet,
Pitsch! hvarken rännsten ell Kyrktorn jag väljer,
Farväl! god vänner! och hör min trompet,
:||: Tjenare, tjenare,
:||: Tack, kära far,
:||: Som en Ukrainare,
:||: Kid och var snar. —

# #

Bida Mollberg, och tugga ur mund,
Ney! jag skall spänna på berg och redouter,
Håll! ney, han hör intet, hvisla åt hund,
Som trippar framföre lurfvig och butter,
Hälsa på mutter, och nicka och ropa,
Ney! han arbetar i blintrande språng,
Armen åt lifvet, håll benen tillhopa,
Linda kring hatten din silfver cordon,
Pitsch! hör piskan ner i gränden,
Pitsch! allons! nu kommer han hit,
Hästen röker varm på länden,
Svart och skummig, lagdrig och hvit,
Se hur han fläng̃er, framstupa och nickar,
Nickar åt skyltar och hälsar på stop,
Pitsch! hur han smäller, ger öfver och hickar,
Står i stegbogeln, med ögonen hop,
:||: Skål! fader krögare,

:||: Ge mig besked,
:||: Aldrig på trögare,
:||: Fåla jag red. —

Mutter hon hälsar, och ber dig, camrat,
Att du vill hedra den lilla vår planta,
Bjuda dess fadder och samla med stat,
Junfruer och bussar förnäma, galanta,
Sitt ej discanta om mej och min gumma,
Peka ej fingren åt hufvud på mey,
Pojken är lik mey och gjorder inn samma,
Borta vid Danto, där fan fari dey,
Samma ögon, samma miner,
Samma upsyn pusig och tvär,
Ifrån pillens näsa skiner,
Lika röd som min ungefär,
Skål nu bror Mollberg, bjud Caisa på draken,
Brita på Laren, och Krögarn på soln,
Kid nu i fläng, var munter och vaken,
Smäll uti luften ett skott af pistoln,
:||: Hvissa med hattarna,
:||: Hurra! Hurra,
:||: Skramla med trattarna,
:||: Mor vill så ha. —

Öfver Stockholms borgerskap till Häst. —

Ach! hvad för stat,
Se Carbiner,
Och bistra miner,
Hör på trumpet klang och frögdelåt. ſ. ſ.
Kom se vår major,
Som med handel,
Och stilla vandel,
Har tillbragt tiden på sitt comptoir. ſ. ſ. ſ.
Han kladden vist förglömmer,
Och köpmans förklät gömmer,
Klär sig i militarisk drägt. ſ. ſ.
Trumpeterna blåsa kåt. ſ. ſ.
Man ej på stora ting,
Spörjes i verlden kring. —

Sen åker en man,
Af podagre,
Så matt och svager,
Att han på hästen ej komma kan. ſ. ſ.
Ryttmästarens son,
Adjutanten,
Den unga gvanten,
I fyrsprång rider båd till och från. ſ. ſ.
En philosophe här blifver,

Ett mål för hjeltens ifver,
Som sen stämmern för lag och rätt, /:/.
Trumpeterna blåsa häft. /:/.
Man ej så ett. —

# #

Herr Hans Corporal,
Will sig brösta,
Emot Carl Gösta,
Men ryggen hans blir för slängar fal. /:/.
En gruflig lek,
Andra dagen,
Hvarann i kragen,
De nappas frisk på Formels Apotheque, /:/.
Halfärmar sönderrifvas,
Kindpustar tappert gifvas,
Mod i bröstet, och tapper arm, /:/.
Trumpeterna blåsa larm. /:/.
Man ej så stora ting,
Spörjes i verlden kring. —

# #

Mig voar dock mäst,
Till att skåda, förutan våda,
En tobaks rulle på högan häst. /:/.
Kid varsamt min van,
Bistra tider, hvem är som qvider,

Där stupa fruentimmers-skräddaren, ſ.ſ.
Hans högra arm är borta
Nu kommer han vist till korta,
Täcka könet medalt sitt prål, ſ.ſ.
Trumpeterna gifva skräl. ſ.ſ.
Man ej så ett, —
# #
Den stolta Herr Kam,
Som jag menar, med hästen skenar,
Vid hvarje salva han kan bli lam. ſ.ſ.
Håll villdiuret kort,
Tig då stilla, Mig ej förvilla
I morgon skall jag nog bytan bort. ſ.ſ.
Uti den smala gången,
Kom gossar och håll i stången,
Diefla Kampen som ej vill stå. ſ.ſ.
Trumpeterna börja gå. ſ.ſ.
Man ej så stora ting,
Spörjes i verlden kring. —
# #
Jag darrar all ren,
Ty jag tycker att där framrycker,
Den stora hjelten Herr Kritalen. ſ.ſ.
En faselig Karl,
Kämgar hundra, han skulle plundra,

Om ej de slogos till sitt försvar. :/:
Ryttmästaren jag frågar,
Hurusom att han vagar,
Ha hin onde uti sin tropp. :/:
Trumpeterna blåsa opp. :/:
Man ej så stora ting,
Sprids i verlden kring. —

Bachi Riddar Capitel. —

Bachi herholder tag edra spiror,
Och Stendecker trumla nu,
Bom. :/: Pukor och Lyror,
Bachi Fest vi fira sku,
Riddare Capitlets våta Gubbar,
Bom. :/: Bachus dubbar :/:
Bom. :/: Bachus dubbar Lundholm,
Bränvins-brännaren, värdig du. —

Ordens capitlet ingen nu rubbe,
Lundholm han är värdig han,
Hodie mihi cras tibi, gubbe,
Du uti din stierna fann,
Riddaren Apelstubbe Tull Inspectoren,
Bom. :/: Är friboren. :/:
Bom. :/: Är friboren Bachus,
Bland hans hjeltar älderman. —

#

Gubbe vid tunnan stå intet flater,
Riddar-Kapan knäpp igen,
Patria ubi bene, Kamrater,
Står i stiernan ser duden?
Vivat! Bachus klingar, glas och boutelljer,
Står du och svälljer, :||:
Står du och svälger Österman,
Österman stolna kare. —

#

Främst ibland Bachi bussar han tråkar,
Hjelper andra ur sin mull,
Men när som klotet Käglorna råkar,
Måste Käglekungen kull,
Veni, vidi, vici, står uti stiernan,
Bom Bachus ärnar :||:
Bom Bachus ärnar, Jensen,
Vivat Bachus! och var full. —

#

Riddare, Bachus viller er betragta,
Sockerbagar Halling, stå,
Puka Stendecker intet så sagta,
Lyft på pinnarna och slå,
Aut Cæsar, aut nichil, hans valspråk blifver,
Bom, Bachus gifver :||:
Bom Bachus gifver Halling,
Tappen till att slicka på. —

#

# #

Än fins en stierna målad och snickad,
För Tullskrifvaren Agrell,
Promt till Enkjöping blifver den skickad,
Med Mercurius qvick och snäll,
Semper adsam Riddarens valspråk heter,
Pukor, Trompeter :ss:
Pukor Trompeter, Pukor!
Nu Capitlet sluts i qväll.—

Solen framtaga,
Med gåalm och med plåga,
Kringspridde sin låga,
Till innersta rum,
Böljorna susa,
Bådsvarta och liusa,
Mot stranderna krusa,
Sitt glittrande skum,
Eol bullrar,
I luften sig kullrar,
Från solklara kanten,
Till mörkesta granten,
I storm och i fasa,
Syns Neckarne rasa,
Med rosor sig basa,
Och siunga fräckt,

Men Astrild prägtigt taga,
Och simma så täckt
I skyn med fackla och med sin båga,
Haa gunga på molnens fläckt,
Med sömnens Gud sin frände,
Tog Astrild en svång,
Och till en skönhet på stund anlände,
Som gäspa uti en säng,
Guden sin pragt utbreder,
Och bäddar den skönа neder,
Kör ur dess stuga,
Mygga och fluga,
Ser på sin bild förnögd,
Biuder alt vacket skåda,
Hvad ögat ger frögd,
Men bäst han hiertat har satt i våda,
Så flög han upp i sin högd.—

Nå så må göra! slutat och sagt,
När som det lider längre på våhren,
Sätter jag mig på en Arboga jagt,
Söker mig ut en flicka till åren
Flickor ha altid utgiort min håg,
Bundit mitt hjerta med Kedior och tåg,
Min herre Tullförvaltare, skål! blif min mag!
Drickom till sista tåren!

# #

# #

Jag skall utstyra min dotter åt er,
Med både lakan och gardiner,
Kistor stolar, skåp och claver,
Stora koppar flaskor och Terriner,
Ända till Vedbon så skall ni få säg,
Ända till svinena stiga och tråg,
Min herr Tullförvaltare, skål! blif min måg,
Klang se här kemmaren skiner.—

# #

Dotter min har comptant uti arf,
Femtio plåtar utan ränta,
Guldkedia, bror, om halsen tre hvarf,
En tiocker fet, och frodiger fänta,
Bror! skall du vågana uppa en vag,
Vägde hon vist mer än fem tunnor råg!
Min herr Tullförvaltare skål! blif min måg,
Hvad tycks er om momenta? —

·

Movitz Elegie öfver Kihlbergs död, som timade Julafton 1772.—

Hjertat mig klämmer,
Sorgligt jag stämmer,
Qvinten på min Viol-pling-pling—
Flaskan försvunnit,
Lifvet utbrunnit,
Knapt fins en stol—p———p———

Kvogdörn den står på gafvel bröder,
Och bakom disken ligger döder,
Kilberg! -- mitt hjerta i mig blöder,
Pingeli, dingeli, pingeli, pling. —

# #

Himmel elände,
På en bordände,
Står ett utdruckit glas, ...p.....p---
Och på tapeten,
Hänger Trompeten,
Sorgligt Calas, -- p---p....
Där bort i hörnet uppå spiken,
Hänger nu hela Fulmusiquen,
Kihlberg med döden är bortviken,
Pingeli, dingeli, Pingeli, pling. —

# #

Jag vill framstulta,
Klappa och bulta,
Är ingen menniska här? ....p.....p....
Ingen i huset,
Kullstiels står kruset,
Hvad är det där -- p.....p....
Ölet ur tunnan alt utrannit,
Ståneka jag tror att döden funnit,
Vaserra den han tömma hunnit. Pingeli, dingeli.....

# #

Nå som jag skådar,
Caron bebådar,
Mig på sin älf, ...p....p.....
Så vill jag glömma,
Flaskan att tömma.
Hänga mig sjelf, ...p....p.....
Farväl o verld! med all din snara,
Bränvins förbudet må nu vara,
Kihlberg står bland en Ängla skara,
Pingeli, dingeli, Pingeli, pling. —
Epistel angående sista Balen. —
Fader Movitz stäm up och klinga,
Öpna kråset för bröst och bringa,
Vi ska dansa och vi ska springa,
I det glada hus,
Låt oss ge våra små mamseller,
Struvor, skinkor, och carameller,
Pimpenella och Muscateller,
Uti glas och krus,
Vi äro vana att jämt tractera,
Och med glaset i hand hovera,
Fader Movitz qvintelera,
Under sus och dus,
Se där dansar flickan,

Med sin rosenröda kropp och kjol,
Hvar är nu den brickan,
Som hon bar i fjol?
Korgen med Citroner,
Tynger intet mera hennes arm,
Nu ibland Baroner,
Dansar hon sig varm,
Med solfjädren hon bröstet flägtar,
Ler och niger och sig anfägtar,
Tuggar socker och dricker nectar,
Under Pukors larm. —

Blås i hornet vänd dig åt gatan,
Vinka in den förklädda Satan,
Den bemantlade Leviathan,
Som bär hedersnamn,
I nigränden står han och lurar,
Efter valthorn och jungfruburar,
Breder kappan mot plank och murar,
Söker Paphos hamn,
Paulus himlar och ler och drömmer,
Nästa Söndag han mig fördömmer,
Som min Skona så högt berömmer,
Och vill dö i dess famn,
Lätt oss vara glada,

Movitz gör som Påfven kör dem ut,
De gör mera skada,
Än både eld och krut,
Lätt oss lustigt bullra,
Tagom alla nu i ring, i ring,
Lätt Magistern kulra,
Det gör ingenting,
Lätt oss rusta till Solen glimmar,
Passa verldar och glada timmar,
Fröja dansar och Bachus stimmar,
Hela verlden kring. —

:

Ach! min himmel hvad för plåga,
Jag är nästan utan hopp,
Hjertat står i liusan låga,
Ach! jag räds det brinner opp,
Klämta, spruta, slå allarm och skjut,
Ur bouteiller drag korckarna ut,
Bort eld och krut,
Bryt sönder Astrilds båga,
Och lätt min kärlek få sitt slut. —

:

Epistel om Silfverbröllopet på förgylta Solen. —

#

Ulla tystnar, Klockan klämtar,
Ach! att ingen mig nu hämtar,
Norström borde likväl vara här,
När han vet hur kär jag är,
Brita lilla spring för allting fort,
Se om Norström nagon anstalt gjort,
Hvem som mig skall köra,
Och som liungeld föra,
Till förgylta Solens port. —

#

Brita lilla goick och lyster,
Får strant se hvar Petter tyster,
Uti hyrkusk garden i full mundor,
Sitter i en bur,
Ropar Petter! Petter sof ej nu
Spänn för vagnen genast, kör kära du,
Vet att Branvins supen,
Plagar läska strupen,
Kära hör och var ej sur. —

#

Ulla i sitt fönster tittar,
Hiertat slår och bröstet pickar,
Äntlig hörs en hyrvagn bullra fram,

Som ej syns för damb,
Brita tappert uti vagnsdörren tar,
Som ett villdjur upför trappor far,
Där hon genast möter,
Ulla täck och söter,
Kommer stilla som ett lamb. —

Petter vagnsdörren strant uplåter,
Brita änsligt står och gråter,
Ropar högt får jag ej följa med,
Jag må väl digna ned,
När jag tänker på de frögdeljud,
Och de Offer som vår kärleks gud,
Just får till sin ära,
Nu i qväll frambära,
Hos vår lilla täcka brud. —

Ulla in i vagnen klifver,
Och där strant insluten blifver,
Petter tager piskan i sin hand,
Kör som villa man,
Kosan slutas ändtlig i sitt lopp,
Där hon utur vagnen tar ett hopp,
Strart i Norströms armar,
Som af glädie larmar, Ibland Bachi muntra tropp. —

Movitz strant signalen gifver,
Mollberg hel bestälsam blifver,
Frågar: skall jag spela ur G. dur?
Eller Movitz hur,
Fast du måste vara dum din hund,
Som har hört musiquen så lång stund,
Vet att Clavers noten,
Är förnämsta roten,
Till musiquens hela grund.—

Bergström tag du där ur lådan,
Litet af den bruna Kådan,
Stråken låter nu ju rätt fatal,
Duger ey på Bal,
Se nu hur de falla i colonne,
Nymphenna de ställa sig i språng,
Svarfvaren och Cathrina,
Kocken och Christina,
Dansa alla på en gång.—

Caffé bordet nu tillagas,
Nanström frågar hvad behagas,
En Kopp Caffe eller Chocolade,
Eller Limonade
Hurra Ulla lilla täcka Cousine,

Har du lust att dricka Hoglands-vin,
Eller Pimpenella,
Hvar är petronella,
Han som är så hjertlig fin?

Sedan symphonien var sluten,
Börjar Ulla oförtruten,
Menuetten till att yrka på,
Movitz låt nu gå,
Bergström blås en Oboë helt gällt,
Svarfvaren gör en entrechat så snällt,
Häftig, stinn och heter,
Corpulent och feter,
Men tyks dansa ganska snällt.

När som största ron han slutar,
Bergström då piano tjuter,
Styrman uti fönstret ser en man,
Med en rak trähand,
Han går lika som en gammal värd,
Gubbar följa tätt, med långa svärd,
Han med staf och bricka,
Och ett rep i ficka,
Stackar den som nu blir snärd.

Ulla kappan på sig kastar,

Och sig svant åt dörren hastar,
Nymphenna då följa hennes spår,
Movitz också går,
Bergen han har fådt sig ett godt rus,
Mollberg tar sig ett par prisar snus,
Sätter på peruquen,
Klär sig uppå buken,
Sitter rådlös och confus. —

\# \#

När som troppen skingrad blifver,
Tråhand genom dörren kliifver,
Frågar genast hvad det är för en bal,
Uti denna sal
Värdinnan förde ordet dristigt fram,
Bad Gevaldigern stiga gunstigt fram,
Vet att Movitz bröder,
Sig med stråken föder,
Undra ej på deras kram. —

\# \#

Min man och jag har valt oss före,
Att förstora några öre,
Och vårt silfverbröllop fira i dag,
Uti detta lag,
Jag försäkrar det är ingen ann,
Än vår hela slägt och det minsann,

Trähand önskar lycka,
Tar sin märrbens krycka,
Gubbar, kåpp går intet ann. —

Trähand strax åt dörren ilar,
Och sin tropp tillbaka sänder,
Med så mordiska vapn och gevär,
Som de bruka plär,
När de emot sina fiender gå,
Som de altid äro villa spå,
När som trähand skiljer,
Främst i spetsen stiger,
När de mutor vänta få. —

Hvar skall jag födan taga,
Jag fattig Secreter,
Jag har ju och en maga,
Som andra Menskjor fler,
Jag hungrar och jag fryser,
Jag ruskar min peruque,
Fast röda kappan lyser,
Så värcker dock min buk. —

Min taskbok ligger stilla,
Jag tror hon är ej till,

Min mässings värja lilla,
Står pantsatt för en Sill,
Brillanten på mitt finger,
Är redan fan i våld,
Till Morgiet snart jag springer,
Så är jag i behåld.—

# #

Med sammets väst och frantzar,
Brillanten på min sko,
Jag för min Cloris dantzar,
Liksom en brokug ko,
Jag plär af hjerpar skryta,
Af Orrar och Fasan,
Fast jag plär i en gryta,
Få doppa flott i stan.—

# #

Det ruskar och det kliar,
Uppå min arma kropp,
Canaljer om ni biar,
Shu jag er äta opp,
I mina Documenter,
Där gå de små och gra,
Doch stor sak det ej känter,
De äro doch så små.—

# #

#

Jag är så kyl och fryser,
Och äger ej en plat,
Min mässings värja lyser
En alt för snöplig stat,
Min fullmagt för sen styfver,
Står i en Hökar bod,
Likfullt jag mig än yfver
Af rang och ädelt blod. —

#

Nu nyss jag gift mig arma,
Min hustrus Profession,
Är baka vofflor varma,
Och sälja öhl vid bron,
Jag Chapeau bas dock bländcker,
Med krusad Lockperuque,
Fast stundom öhlet skäncker
På nästa Väffelbruk. —

#

Så räkas gamla vänner,
En hyrkusk i hvar vrå,
Hvar mängelska mig känner,
De mig i rocken få,
Betala kära herre,
Jag vackert myntet fram,
Jag svarar då ty värre,
Jag har ej löst Madame. —

#

# #

Så ger man Complimenter,
När Biörnarna vill dra,
Men dessa Malcontenter,
De ta oss Chapeau bas,
O! Skitvare så goder,
Hvar är din rock och väst,
Ditt granna Siden foder,
Som consummatum est. —

Ceremonielle.

Vid Parentation i Riddare-Capitlet af de två Förgylta Svinen, hållen öfver Bränvins Brännaren, och Riddaren Lundholm, den 15 October. 1769.

Af Ordens Parentatorn, Ceremonie Mästaren och Peruquemakare gesällen Fancke Jensen. —

Dedication till Fru Schröderhjem.

# # #

Att mina strängar spänna,
Och mer på lutan slå,
Det vågar jag ej på,
En Kellgren hvässt sin penna,
Mot mig i stad och håf,
Göm detta för hans öga,
Fastän det rör mig föga,
Hans Klander eller lof. —

Närvarande uti Capittel som innom Templet emottaga Processionen.

Commendeuren och afskedade Banco Bokhållaren von Bercko.
Commendeuren och Bryggaren Nybom.
Riddaren och Socherbagaren Halling.
Riddaren och Stolmakaren Österman. / samtlige med sina rökelsekar.

Vid Baneret.—

Commendeuren och Bryggaren Meisner Oelhjelm med oe.
Ordens herholden Glooch
Ordens Klockaren Trundman med Ordens staken.

Bachis Prestinnor.—

Lilljans Mor.
Caisa Stina och
Begge Jungfruerna på gröna Solen.

Orchestern.

Ordens pukslagaren Stendecker på altan af Templet.
Trompetarne.

Sielfva Processionen.—

Ordens Cancelleren och Commend. Planberg med Ordens Caratinan.
Ordens Skattmästaren och Riddaren Agrell med Lundholms ordens Kedia och stierna.—
Commendeuren och Actuarien von Ehrensugga med prestafven.
Ceremonie Mästaren och parentatorn med bränvins pannan som dragas af åsnor.—
Herholden Kempendahl.—
Trompetarne.—

Lundholms Kista synes vid ingången till Choret, hvilken lyftes på sitt parade-bräde af närvarande Commendeurer under följande Chor, som sjunges till skiftes af Bachi Prestinnor och Commendeurer.

Canon.

Bachus vi dyrcka,
Här av vår kyrka,
Bachus giut styrcka,
I dina hus,
Vi äro qvinnor,
Bachi prestinnor,
Och tjenarinnor
Uti hans hus. — prestinnor niga, Commend. buga.

Låtom oss alla
Bachus åkalla,
Och nederfalla,
I hvar minut.
Lundholm här vakat,
Vällusten smakat,
Flaskorna skakat,
Och tömt dem ut. — prestinnor. niga, Commend. buga.

Svalkom vår tunga,
Hierta och lunga,
Låtom oss sjunga,
Så Bachus hör,
Den saft du tömmer,
Vårt lif förnämmer,
Man döden glömmer,
I vällust dör. — prestinnor. niga Commend. buga.

Chorus.

Hör Klockorna med ängsligt dån,
De klämta för en Bachi Son,
För Riddarn Lundholm där i svan,
Se! svepnings duken,
Se! ordens peruquen,
Se! stiernan på'n. —

Hör Klockorna vid mörksens tull,
Sof! gamla Lundholm, sofve lull!
Cupido sjunger vid din mull,
Om nånsin en Maka
Skull kyss på din haka,
Hon blifvit full. —

Din morgon-sol brann sällan klar,
Din middag blott en skymning var,
Din nåsa aftonrodnan bar,
Så rödlätt och trinder,
Af mörkblåa kinder,
Hon skugga har. —

Så slå din kammar-dör i lås,
Din ordens kåpa kors och kråsa,
I jorden multnar och förgås,
Din kista man rover,
Tag i Commendeurer,
Trompetare blås! ./:/:/: Tromp. —

von Bercho.—

Wårt lif sig likt ett frö, i jordens skötе vänder!
/: Det var en tunger kund! ta i med båda händer, :/
Jag säger likt ett frö, som ej kan mognad få,
Förr nya Solar syns, på nya himlar gå,
Ta Nybom friskt uti! courage i soldaten,
Dett var en bränvins luns, så tung som sjelfva staten!
Det här det kostar på! jag torstar som en älg!
Mån Lundholm oss ey gomt en enda vinbouteille?
Si åt! Vi önska godt vår sälla dödas ande!
Ney som en gisten båt han står på torra landet,
Utpumpad och förbränd, och murcken öfveralt,
Ney aldrig en bouteille! — jag tackar tusendfalt,
Nog ha vi roligt nog — torr hals och tommer maga,
Din prachsyl skall min arm din tunga mullsäck draga,
Och det för ingenting! —

Gloock.—

Fem veckor är förbi,
Och magen hans är varm — månd bränvin fins däri?
Hey, Nybom! ha vi glas?

von Bercho.—

Fy, tusend! ney jag tackar!
På Solen och bruna döxen min knoge stundom knackar,
Men ey på Lundholms buk — hey! gloriamus! hey!
Ta nu i styfva tag, och Halling akta dey!
Stänck rökelse i kring — colorum! barcellorum!
Frepet alla man! och lätt oss hålla Chorum!

Capitlet sjunger. —

Tai # Commendeurer! #
Och uppå valdthornen nu rista,
Lyftom hans Kista. ./.
Helt tyst och nätt,
Lundholm vi mista,
I choret Kistan nu sätt. ./.
Nå står hon bara rätt, ./.
Lundholm brunette och mått. ./.
Näsan är violette. ./.
Ett skönt portrait. —

#

Herholden Glocken fäller spiran och Meisner Baneret. —

Nyborn. —

Mig tyks trompeten hörs, hvad är för vind, mon cher?

von Bercho. —

Lätt se pukslagarns hatt! vi ha nordost, mon frere!
Det syns på floret det!

Meisner. —

Tvi! nyckter stå och trampa!
Här brinner oljan ut mäst i hvar enda lampa;
Hvad skall man göra här? — min hiärna tung och varm,
Baneret liksa tungt, det värcker i min arm,
Åt blåkulla med alt — det blir mitt sorgegvädje,
Kom Bercho, Voulés Vous? Kom slå ett slag i brädje
Är tål det väl en stund — ett såg? hvad menar du?
Kom, sku vi göra pott? — courage, voulés Vous?

Lått vart Baner och alt på sina vissa ställen,
Allons! två styfver går — Vi Kasta om apellen!
Hey! troya dus! — allarm — nå va å det för sla? / / / pukor.

von Bercho. —

Åh! det är ingenting, han stämmer pukorna! / / / pukor.
Si ut åt — hey gallant! pukpinnarna han svänger,
Si floret från altan sig in i fönstret slänger;
Fo det var annat malt — fi donc — Ser fyra — fy!
Cratsch! troya dus en gång — pytt san — jo morgen fryh!
Gör inga streck, mon cher — lått tärningarna falla,
Lått fallan, säger jag! — Ess dus och quatuor alla!
Nu a vi Mor i tullen, sa bond åt suggan! — håll!
Lått ligga tärningen, ich veiss nicht vass ich soll?
Nu Kan jag! lått mig si! en cinqua dus — må göra!
Lått liggan, säger jag! —

Meisner. —

Och Kyss du mig på öra!

Von Bercho. —

Åh! Kyssa dey väl far — du Kycklinge jag svär,
Vet att för min familie jag enda caput är;
Du din ofralse hund! — va va da? — cinqua fyra!
Min gosse hvissla nu! — de Kasten voro dyra!
Kom si bror Nybom si! — det var ett laga fång,
von Bercho du är Kar!

Nybom och Capitlet sjunger. —

Åh! un joli garçon!

Nu kan jag spela blindt – nu kan jag slå och blanda,
En kanna portugis! – ney! lätt mig litet grunda!
Jag håller kannan fallt! – Sex brickor, åtta, fyra.

Nyborn och Capitlet. –

Ah! le Diable battu! le diable cocu!

Gloock. –

Ach! om von Bercho dog och just på denna timma,
Så skull jag ta hans spel! –

Von Bercho. –

Då skull Bouteiller glimma,
Och bara rolighet och raffel och citron,
Då såg ni andra sken kring Bachi våta thron,
Det spelet vinner jag, nu skingras all min dimma,
Du skulle som en fisk i öhl min herhold simma,
Om Bercho dog! – En sup!

Gloock. –

Ja det var ärligt sagt,
En morgon med sin sol gör stora verldens pragt,
En afton med sin sup den lilla verlden fägnar!

Meisner. –

Du gapar med din näbb, som foglen när det regnar!
Gott laes uns leben Gloock! lätt flaskan gå ikring!
Hey! lustigt fylleri! –

von Bercho. –

Jag mins i Norrköping
Sen vi vår grundlag fådt med murar högt förskantsa

Hos Eggens hur en gång jag i strumpföttren dansa,
Och alla undra på hvem denna taken var,
Men jag för min familie är enda caput qvar,
Ja! tror ni det? gutår! god'herrar Commendeurer,!
Så sant som detta glas jag nu till munnen för,
Så söp jag lätt mey se! fem Kannor på en dag,
Och det blef plenum Bröder! och så votera jag,
Sex ess! för tusend! håll – allarm! hör nu trompeten! ./.
Tag herhold ta min sup, och sätt bakom tapeten,
Korfs! jag är full barbast! – ell'huru säg? – va ba?
Opp riddare! allarm! – nu lär di komma, ja!
Peruquen sitter snedt – halfärmarna på Krogen!
Liksom Hans Fergen sjelf når han går hem från Krogen,
Baneret Meisner fram – na Trundman! hvar är den?
Tag tärningarna Glock! allarm! min hjertans vän!
Är nu all ting tillreds?

Meisner. —

Ach! himmel, mord och brand,
Där ligger Trundman full med bonerna i hand,
Hey! Trundman, res dig opp! – den fyllhund är ej vaken,
Fullflygande allarm! – hvar har du Ordens staken?
Hör hur han snarchar? pille! – Salutem! res dig opp!
Vak opp! hör sån musique! – där har du en sittopp!
Hör du Trompeterna? ./. Tromp.

Sjelfva Procession. —

Herholder# båda fällen# spiorna här,
Hvitta med floret,
Trompeter blås i choret. ./.

Så stolt processionen är. f.f.f.
Si! Agrell går främst, gevär!
Lundholms Kors och Kedia bär,
Uppå en dyna hel couleur de chair,
Herholder båda fällen spiorna där,
Sjunge Poeter
Och dundra raqueter,
Och klinga trompeter. f.f.f. röster och fleutravers. f.f.f.
#
Planberg! ur vägen! Ordens cancelleren så stor,
Af gyldne Svinen,
Bär ordens caratinen. f.f.f.
Och har uti hatten flor. f.f.f.
Si med glas hvar ordens Bror!
Utan bonor, utan skor,
Nu tumlar sig i Bachi riddar-chor!
Planberg! ur vägen — ordens cancelleren! Signor!
Går så beskedlig,
Så rödlätt och fredlig,
I dryckiom så redlig. f.f.f. näsan röd som saflor. f.f.f.
#
Fram Ehrensugga! tag praestaven, Seigneur,
Handen i barmen,
Och hatten under armen. f.f.f.
Trompetare lapparna ror,
Fensen och en Commendeur,
Lundholms bränvins panna kör,

Och Knapen går med oboë framman för,
Fram Ehrensugga! tag prastaven och hör!
Klockorna ringa,
Herholderna svinga,
Trompeterna klinga ſ.ſ.ſ. När en Riddare dör. ſ.ſ.ſ.

# #

Läses af tvenne, under musique af marchen, då den trédie sjunger det föregående.

Meisner. — Trundman. —

Du sofver! din Barbar — Jag ordens staken har,
Du kapar gast! du kyss! du aldrig nykter var! Pajogel! Babian! jag lyser som en kar!
Jag tör dig slå i Kallen! ey flori ordens staken! Jag tör dig slå i Kallen! och ser du jag är vaken
Du hör trompeterna! ändå blir du ej vaken — Om du baneret bär så bär jag ordens staken!
Se Lundholm ligger kall! hör klockorna jag svär! Ett ord i laget med jag ordens klockarn är!
Den sista åreliens han nu i dag begår! — Kyss Lundholm du i ann och mey som staken bär,
Fort opp din hund! allons! lät bli och raisonera! Jag svär vid tapp och sprund, lät bli och comendera
Jag Meisner Oelhjelm är, och dig skal fan regera. Du Meisner Oelhielm är, och sen va va det mera
Jag önskar dig cujon, att hals och mage tröt! Jag önskar Bachus dig uti en hund förbot!
Och Bachus i ditt svalg hvar ådra sönderbrot! Och när jag stod och drack du vid min flaska tjot
Håll mun på dey och tig! jag säger dig canaille Håll muh på dey och tig du tappar din bataille
Se hur han gapar, si! si, svarta bränvinssvalget Och om du dog i gvåll slapp verlden en canaille
Res opp dig himmel ach! trompeterna ge ton Lät bli mey, vinets gud oppeldar min person
Här ligger du och spyr för hela procession! Jag bara Nectar spyr, och socker och citron
Jag slår dig! ja! jag slår dig uppå Testamente, Det ger jag dig till slut din hund i testamente
Mey! ordning vara bör bland herrar och betiente Skal stiernor, vind och våg och hela firmamente
Du Moreross, Damien, du kavaillac, ah-ça! Du Ortzen, Lasse tysk - du frontiniak! hur sa!
Håll halten din i hand! fripon var chapeau bas! Europa! Asia. gutar America!
Nu öppnas Templets port: min styrka mig förlåter Jag skådar Bachus sielf jag templets port uplåter
Hvad glants och mayestät! se vinets gud han gråter Hvad glants och mayestät si vinets gud han gråter
Jag Bachus detta bröst och detta hjerta vinn! Jag vill i lif och död min Bachus vara din!
Kåpp bränvins pannan fram, lät Jensen köra in! Se rum för Jensen där släpp bränvins pannan in!
Hör hur han ropar hey! Hör Jensen, hey! hey! hey! —

Trundman.—

Jensen sein diener! nå hurra! så hör!
Hör hur piskan den smäller!
Hors! hvad han tycker han är en Seigneur!
Klang! bränvins pannan hon skäller;
Knapen på Oboë fleutar och svär,
Jensen nå si den Cujonen!
Hvad är för bylte af papper, det där?

Chorus.—

Jo! det är parentation!
Se på minuten
Är altid knapen framman för,
Kyncker på luten
Hör! hur han jolrar hör!
/:/:/:
Knapen spelar Oboë.

Trundman.—

Hors! se den Jensen, högfärdig och fet,
Pussig och blägd och blöter,
Tjenare! Eders Förtrefflighet!
Hors! hvad är icke du söter!
Se nu god vänner! nu hoppa han ner,
Piskan han stack under armen!
Vid Bränvins pannan står han nu och ler!

Chorus.—

Altid nu handen i barmen./:
Knapen sig pinar, Se ögonen de stå så stint,
Se hur han grinar, Hors! hvad det låter fint.—
Knapen spelar Oboë.—

Kempendal, framför processionen med Kapan och spiran, Trundman med Klaken.

Se rum! på trappan där, mak åt Er! ut för lusen,
Gå Trundman! hör du ey? – gå ej så fort med lusen,
Skattmästarn ragla till, där ligger han så sött,
Med hyende och allt, och näsan sönderstött,
Lys hit! håll i och dra! hvad confusion och yra!
Seigneur Agrell! stig opp! – två sådan luckt och syra!
Hör bränvins pannans klang! hör Jensen ropar hey!
Hör hurra piskan går. –

Agrell. –

Du Bachi conterfey!

Kempendal. –

Ay! Jensen hör i kull!

Jensen med bränvins-pannan.

Släpp Jensen fram! ur vägen hey!
Och hurra, piskan går!
Och acka mey och vackta dey!
Om du i vägen står!
Och hurra! piskan går!
Och hurra, och gutår!
När paddan välde får,
Det ingen ända når,
Och hurra och gutår,
Gutår! Gutår! ./. Tromp.
Och hey!
Hör på! Slå på! Hör på!
Hör på! Slå på! Hör på!
Och hey!

Pannan hon skramlar,
Hon rullar slamrar,
Och bullrar och ramlar,
Och hey!
Hör nu på klangen!
Hållärligt i slangen,
Hör sagta med vagnen!
Och hey!
Trundman han mumlar,
Och stendecker trumlar,
Och vagnen han tumlar,
Och ay!
Ay! ay! hur jag stötte mey!
# #
Lamentoso. Jag stötte bröst och buk!
Min Riddare peruque!
Ligger i rännsten! ./.
Ay! min riddare peruque,
Vet ni hur det kom?
Jag skulle vända om,
Och en sten låg uti vägen!
Intet kan jag gå!
Intet kan jag stå!
Ay! mitt sura ben! min lilla tå!
Nå! nå!
Ay! min blod blir kall!
Högmod altid går för fall.—

Agrell.—

Jag hör Vulcani hamrar!

Hjelp himmel! med hvad sorl, vi gå i våra kamrar!
Man skålar vid vår sång, man klingar vid vår mull,
Jo! tänkte jag ej det? nu hörde Jensen kull!
Tack för du skrek så bra! —

Kempendal. —

Nå! såg jag nånsin maken,
Där ligger Trundman med där ligger ordens-staken?
Ur vägen då godt folck! mak åt er litet grand,
I i så skattmästare, stig opp, ta mey i hand,
Där ligger Jensen nu! si på den hvita Satan,
Ol olja miölck och frucht! till sköflings alt på gatan,
Jen rännsten jämnar han till Bachi blomster plan!
Håll stilla Jensen! håll! med bränvins caravan!
Mak åt er kära barn! ryck ey min herholds kåpa,
Hör kära Ljllians mor! skaff Jensen litet såpa!
Bad stånglar, myrten, löf och rosor, skålar, stop,
Och vin och offermiöl i putten alltihop,
Tvi! sådan Bachi-fest — nu står han där och tiurar,
Sitt vatten kastar han vid dessa helga murar,
Tvi! sådan skurck! — hör nu! — pukslagarn på altan!
Kör fram! allons! kör fram med bränvins caravan!
Ntendecker trumlar nu. ././/. pukorna.

Jensen. —

Där bortnas # sku vi stanna
Knäpp sagta pukeslag;
Vid Lundholms bränvins panna,
Så parenterar jag,

Intet mina läppar bleckna,
Jag är ej änger jag!
Att en bränvins hjelte teckna./.
I rosenröda drag./. Knapen spelar.

#

Betrachta Commendeuren,
I dag en slagen bror!
Mig tycks jag ser och hörer!
Hur Caröns båt han vor!
Hur blå mörkret honom tager!
Och svarta böljan slår!
Men min hjelte tag din lager./.
På dina silfver hår./. Knapen spelar.

Agrell.—

Låt processionen skrida,
Herr Parentatorn blir uppå min högra sida,
Till vänster Kempendal; raison är den Gudar!
Om tvenne tumla skull' den tredie alltid står!
Comment Vous portés Vous?

Kempendal.—

Seigneur Agrell se foten!
Si, Ordens Kedjan håll! låt mey få ta emoten!
Si, här är stiernan med! men himmel! ach jag dör!
Peruquen ha vi glömt! Seigneur! Seigneur! Seigneur!
Och nu på sista stund, och nu på sista timman!
O! Gudar! hjelpen mig i denna sorgedimman!
Du som här inne rår, där vin och Klarhet fins,
Du som i gudars blod, en Kunglig födsel mins!

Du som ditt altar ser i minsta vinckar dukas!
Lätt mig af glömskans flod nu helt och hållit slukas,
Du som förföljd af list i moderlifvet låg!
Och i Semeles buk din gudatunna såg!
Du som blef verldens lust, då jupiter med styrcka,
Ut i sitt eget lår, din höga härkomst yrka!
Dig Bachus menar jag! din dyrkan mig förtär!
Capitlet dräper mig, — peruquen borta är. —

Agrell. —

Hör på hvad hände mey! — jag tappa bort specialen!
Ser månars suspension — inteckning i qvartalen!
Specialen kom igen! men Fan tog mitt qvartal,
Här samma casus är — gråt intet Kempendal,
Ein mahl ist ja kein mahl! vid tullen ej alla tulla!
Du slipper nog, gutår! si här en mormors bulla!
Si här en ägta Sup. —

Kempendal. —

Tag hit bådrep och tag!
Jag vända att min hals i Lundholms kista låg;
Jag vet väl hur det går! mig cancellieren slår på truten;
Det är ett ämbets-fel, det är emot statuten,
Det crimen lezæ är — olycklig min person,
Här gäller ingen bön och ingen corruption!
Jag ser från denna dag och ifrån denna tiden
Så blir min lyckas nål från rätta puncten vriden.
Seigneur Agrell! Seigneur! hvad tycks om alt det här?
Hvar ska vi få peruquen?

Agrell. — Jag tror du nyckter är? —

Kempendal.—

Jag aldrig nyckter var! jag vill capitlet lofva!
En Karl med qvickt humeur! hans känslor aldrig sofva
Min strupe är honnete, min gom har ambition,
Jag söp, om jag vor' rik, mitt finkel med citron,
Och sof i bäddad säng.—

Agrell.—

Det skull' jag också göra,
Gutår! min Jonathan! ey brandvagt skall dig röra,
Ey kypar-taflors mängd din hjerna sönderslå,
Ey nagon krögar arm, dig i peruquen få!

Kempendal.—

Peruquen borta är!—

Agrell.—

Jag i peruquen—et,
Du är en Bachi man med värkliga meriter,
Tyst! cancelleren på oss ser! stor sak om du och han!
Af mun med nyckter spott ibland försmådas kan!
Förtienst förutan harm är kärlek utan pihlar,
Aimable Kempendal, ditt nyckte aldrig hvilar,
Ytor sak! ta min peruque!—

Kempendal.—

Du alla vätskors gud!
Jag svettas vid din tron!—

Agrell.—

Tyst! cancelleren åskar lud!

Planberg.—

Gigue. Jheliga qvinnor! hvar en som här står,

Med Kvantsar på hufvud och utslagna hår!
I Faunen, Satirer, i dråpliga mån!
Med rökelse Karen! stäng templet igen!
Ifrunden denna sten,
Gömmas Lundholms ben,
Hans sol och hans måna./.
Har tappat sitt sken,
Slå templet igen och förvara hans ben.—
# #
Du heliga tystnad du som råder,
I hjeltarnas grifter oändliga når,
Bedröfva hvar tanka, hvart hjerta ge sår
Men si nu på Jensen! se där hvar han står;
Hör på hans ton;
Parentation,
Nu börjas i templet./.
Med riddare skrud,
Gif akt nu på Jensen! nu åskar jag ljud!—

Jensen.—

I dag den andra gång man ordens klockan rörer,
Odmjuke Tienare! I Herrar Commendeurer!
Det andra gången är i detta riddar-chor,
Jag lämnar i er famn en slagen Ordens bror!
Ursägta mig jag vill mig först om händren tvätta,
Och sen min hjeltes bild, för edra ögon sätta,
Jag tumla mot ett planck och slog min hufvudskål,
Si på hur jag ser ut! ach himmel! ge mig tvål!
Jag höll för stränger tom, det var just hela saken,

Den vänstra åsnan skrek, den högra slog med baken,
Och Knapen sprang förut och hvisla på sitt rör;
Deraf blef diuret vildt, jag öfverända Kör;
De gamla sagt musique kan lyfta stockar, stenar,
Men de min åsna glömt, det såg jag när det skenar,
Hon dantsa samma tackt och lydde samma smäll,
Som denna Orphei dräng i Konungens capell,
Jag bar parentation till lycka uti barmen,
Höll pipan tänd i mund och piskan under armen,
Men bränvins flaskan! tyst! hon uti fickan står,
Odmiuke tienare! Capitlets skål! gutar! s.s. puh:
I Lundholm ligger död, vi sku hans marmor hugga,
När liuset tändt sitt sken får Kroppen svart sin skugga!
Förvandlat är hans lif o gudar! styrck mitt tal!
Den supen gjorde godt du Kacka Kempendal!
Jag vill o! Lundholm! nu! s: herholder skaffa krita:s
På bränvins pannans brädd din lefnads circle rita!
Jag vill! Jag vill! Jag vill! med röda drufvors blod,
Afmåla en Triton uti en bränvins-flod,
Jag vill med Panther-diur en Bachi vagn bespänna!
Och Fauner sku omkring med naskna halsar ränna;
Där skall i gudens famn helt ung min hjelte stå,
Med eldröd basviol och gyldne sträka på;
Jag vill förbarma mey, man lius och dag bör skönja,
Nu näsan målas skall! Herholder skaffa mönja,
Cinober och saflor, Carmin och Violette,
Tem färgor vill jag ha, om näsan skall bli rätt,
Jag säger att jag vill— hvad vill jag? – ingen hörer! –

Herr Ordens canceller! och herrar Commendeurer!
Jag säger att jag vill – som mig är anbefalt,
Var Lundholm skilda af – Apollo ge mig salt!
Opfriska mina drag! och krydda mina tankar!
Du ser en främling nu som på din Kulle vankar!
Du ser en snöhvit räck med svarta sammets slag!
Du son af gudars far! vet Tensen heter jag!
Slå opp Parentatorn fram till Aganippens rännel!
Så skall du känna lucht af myrten och laveindel!
Minerva sjelf ey lärdt den konsten jag förstår!
På dödlighetens fält frisera menniskio-hår,
Jag kan i engla-bild Medusa hufvud vända,
Och blott med en chignon en Damons hjerta tända,
Jag gör i några drag då jag är glad och vik,
En gammal carolin en gardies fändrich lik,
Jag skall berätta er! ta sudden bort herholder,
Peruquen äldre är än bränvins pannans ålder!
Hit från Neapel kom den första som man vet,
Uti en silfver ask med Keysarens signet,
Peruquen äldre är, än bränvins pannan gubbar!
Och vår Societet systemen aldrig rubbar,
Och jag är mössa tänk! dock det hör just ey hit,
Apollo gif mig salt och elda opp min ait!
Bind mig en krants ihop af gröna lagrar skuren,
Och krön min hjessa nu vid denna Tempel muren,
Allons! – nu mössan af, och si min hjessa bar!
Lätt mig nu läsa opp den sång jag dickat har. –

Dans l'ordre des cochons! Messieurs, je Vous assure,
Var Lundholm, sans dispute, une très jolie figure,
Vraiment, Messieurs, oui! jolie et ça est vrai,
Hör Kempendal! du står liksom ett hergårds får!
Kör bränvins pannan fram till chorets lilla fenster,
Fournera procession, trompetarne till vänster,
Jag Ordens stegen fram, klif opp på pelarn där,
Och bredvid Boursells bild sätt Lundholms ungefär,
Jag vill mot Hercules och ställa en Achilles,
På lika vacker eld, min olja lika spilles,
Mitt rökverk bär jag fram att värma bådas ben;
Få se om lågan sprids kring båda lika ren,
Vår Lundholm var ett ljus som i sin mörcka vinkel!
Femt uti pipan brann, tvi djefveln! täcke finkel!
Det brann med dunkelt sken, och når det slocknat ut!
Var staken helt förbränd — så går det mey till slut,
Min kropp är liksom steckt, mitt innandöme gäser,
Vår Lundholms liksa! — ni hör ej hvad jag läser,
Hans ögon, gode män! jag talar ej på spe,
Som klaraste rubin så röda voro de!
Fintet document hans födsel jag erfarit!
Omtrent mot 60. år min Nestors ålder varit;
Så långt man ännu mins vid denna profession,
Har han tändt under sjelf i egen hög person!
Med outtröttlig flit vid mäskekaret stått!
Och öfver 40. år sin ordens stierna lutat,
Den han förledit är så ganska värdigt fech,

Då i December han med Ordens Kapa geck
Hvad högst märkvärdigt var, når han skull sömnen njuta,
Han måst vid fönstret stog och nicka mot en ruta,
Hvar fyrk han vann på draf, försvann i fensterglas,
Fa! ofta vid en nick fem rutor geck i kras,
Hans armod nu till slut man detta alt tillskrifver,
Därtill på starcka skål jag och mitt bifall gifver!
Så sant som jag sjelf såg, sist medio April!
Af brist på hela glas hvar lucka skrufvad till,
Ni läsaren minnas an hur han sin hjässa buga!
Och svor i lif och död att Bachi safter suga!
Man mins väl, säger jag, hans alfvarsamma mine,
Hans vackra Symbolum i stiet han på latin,
Och sist vid Boursels graf hans darrande lekamen,
Hur' liksom döden där at lifvet ropar Amen!
Det träffa richtigt inn — han till sin flaska tog!
Och sop tre qvart på 6 — och klockan 6. han dog!
Tre fjerndelar af hans lif i Bachi tienst försvunnit!
En fjerndel derutaf i Fröyas skötе runnit,
Ien alt försvann och rann, hvad skull han göra här?
Den stamm afhuggas bör som inga fruchter bär!
Jag orchar intet mer om hans bedrifter siunga,
Vältalighetens fält ej blomstrar på min tunga.
Men himmel! för hvar gång den hedersmannen satt,
Uti en rankig chaise med en nedslagen hatt,
Med skuren rund peruque, af bockhår kund man tycka!
Med händerna i kors uppå en mazurs krycka!

En grå spräcklig rack med mässings knappar tätt,
Med stora uppslag på, helt lika sitt portrait!
Castanie färgad väst, i den två rader knappar,
Och mörkblå byxor till med gröna klädes lappar,
Helt vida stöfvelskaft med dubbla sålors bädd,
Så såg min hjelte ut så var han alltid klädd,
Vår riddare en gång af kärleks pilen sårad,
Af vackra ögons glants uti sin ungdom dårad,
Ger bort sitt fria bröst, och får två långa horn!
Allarm! Stendecker hörs! han trumlar på vårt torn, ./. puh.
Men morgonrodnan syns emellan skogens toppar,
Vår Ordens-canceller sin sjöskums-pipa stoppar,
Si! på de gröna fält, hvad herdar och hvad lamm,
Si! gamla Tyrus går med unga Daphne fram,
Si! hur vid källans bräd så munter han sig sätter,
Och hennes hjerta tar vid klang af Clarinetter,
Jag prisar denna lund, den tystnad som här bor;
Men i ditt mörcka hvalf sof sött vår Ordens-bror!
./.../. Pukor och Trompeter.

Daphné och Tircis i en lund omfamna hvarandra! Daphné sjunger under återskall af Valdthornen. —

Hör! huru# floden sorlar# och rinner,
Tircis hör! ./.
Hör! hur han bulrar! Daphné påminner
Att du dör! ./.
Lätt mig kyssa på din haka,
Omfamna mig och hör min röst!

Du min älskade äldriga maka./.
Tag en blomma af mitt bröst.

Planberg.–

Jag röckt min pipa ut, förträffeliga rökar!
I choret bullrar det, jag fruktar att det spökar,
Jag här en främling är till hjerta och person,
Kom! låt oss gå vår väg! – marchera procession!

Choret.–

Klinga nu med clarinetter,
Bachi prestinnor stå liksom lamm,
Äpplen, päron, och renetter,
Bärs i korgar fram././. fleut.
Si! hvad dubbelt öl och enkelt öl och tårtor!
Gröna glas och stop!
Lundholm sofver sött och hvilar i sin grop!./.

Klang herholder låt oss springa!
Vivat! nu Bachi roliga män!
Klinga! clarinetter, klinga!
Echo svarar än! –././. fleut.
Si! jag raglar, och du kryper, och jag hoppar,
Och du tumlar kull!
Lundholm sofver sött och hvilar i sin mull./.

Vinet frögdar menniskjans hjerta!
Klinga clarinetter till dans!
Lifvet had en dödlig smärta,
Om ej vinet fans ./././. fleut.

Derför! låt oss dricka, skåla, hoppa, dansa,
Siungom nu i Chor!
Landholm sof du sött! - god natt vår Ordens Bror./.

Förteckning på de afledne Bachi Commendeurer, ifrån Ordens
instickelsen den 4 December, eller Barbara dag, 1766. —

Skattmästaren von Hallarcreutz; född Kolmodin, Kämnär.
Meisner Oelhjelm med oe Bryggare.
von Bercho, Banco-bokhållare.
Landholm, Bränvins-brännare.
Osterman, Stolmakare. —
Åwall, Skoflickare.
Nyborn Bryggare.
Apelstubbe, Tyspenderad Tull Inspector.
Wannenmacker, Trägårdsmästare i Södermanland.
Haselgren, Bruksbokhållare.
Kihlberg Adlerstop, Bagare och Officiant.
Glock, Notarie och Herhold. —
Kempendal, Hökare och Härhold. —
Höyers, Medecini Licentiat och Archivarius. —

Bachanalist Herholds Capitel

Hållit på Sulpitii-dag d. 20 April 1771. vid Baron Samuel Olof Tilas afresa till Constantinopel.—

Närvarande innom Capitlet.—

Ordens Cancellieren Planberg.—
Commendeuren och syspenderade Kyrko Inspectoren i Bohus län Wolfdauer.
Commend: och Bryggaren Meisner Oelhielm medoe.
Commend: och Tygards mästaren på Signilsberg Wannenmacher.
Commend: och Stolmakaren Österman.—
Commend: och Skoflickaren Mäster Awall.—
Commend: och Banco-Bokhållaren von Bercho.—
Commend: och Actuarien von Ehrensugga.
Riddaren och Målaren EK.—
Ordens Klockaren Trundman.—
Ordens Ceremonie-Mästaren, parentatorn, Oratorn, Constituerade Dansmästaren i choret och perruque makare gesällen Fancke Jensen.
Längst in i choret Bachi Prestinnor siungande och läsande, neml.

Ulla Winblad.—
Nåbba Lena.—
Ormens pigor.—
Mor på gröna lund.—
Dewalls Kan.—
Lotta EK.—
Caisa Stina.—

9

Trundman.—

Slå Templets portar opp!

Commendeurerne synas i ring dansa emellan hvarandra; Trundman mitt i ringen.—

# #

Klappa med händren! nigen Prestinnor!
Nu öpnas templet för dig och mig. — fin.
Odmiuke tjenare och tjenarinnor,
Kors hvad boutejller, solfiädrar och kvig!
Apelstubbe!
Hör du nu Gubbe!
Apelstubbe!
Bakom pelarn Lotta hon nigër för dig. — da capo.

# #

Si Ulla Vinblad! Si! hvar hon sitter!
Längst in i choret på gröna altan! — fin.
Åla Geneve, med strapärlor och glitter,
Och uti barmen bouquetter och blan!
Wannemacker!
Åke hon vacker!
Wannemacker!
Har du inga ögon, betrachta Sultan! — da capo.

# #

Hvad heter hon med rökelse haret?
Hon med de svarta och fladdrande hår! fin.
Hvem är det värdiga, hvithlädda paret?
De två som kyssas och ropa gutår!
Jag är fuller!

Huller om buller,
Jag är fuller!
Jag blir yr i hufvud, det dunkar och slår! – da capo.

#

Si den där Koon! hon faller mig före!
Som hon nyss stigit ur bädd och paulun, – fin.
Si! Chanoinessen så svart liksom sköre,
Börorna synas af stoppad caltun,
Si hon gäspar!
Niger och läspar,
Si hon gäspar!
Kräcker sig och skakar bad fiädrar och dun? – da capo.

Jensen. –

Här gäller denna dagen,
Att brottas med sin far och ta sin Bror i Kragen,
Här kommer an på våld och Krafter i Kalas,
Förlikning uti öhl och stryk vid tomma glas;
Här ges för mycket skönt att kunna skönhet glömma!
Här fins för mycket vin att vinets lust fördömma!
Och mer än Cesars mod och Alexanders arm,
I denna tummen fins så blodig styf och varm!
Klang! Apelstubbe! skål! din skål med min förenas!
Stå ej och dröm om Tullen! – Ge djefveln din Mœcenas,
Misskrif dig i Specialen – Skrif hampa du för lin,
Tag tull för vin de grave som för Bourgogne vin!
Drick! vörda mina råd, gutår! mitt råd dig gagnar!
Om Bachus biuder dig, släpp fram Mercurii vagnar!

Sistint ut liksom jag, släpp caravan förbi!
Och klucka den till sömns som kan din Actor bli!
Men ach! hvad många liud i alla vinklar svara!
Och bland det mycka folk, hvad trängsel frögd och fara,
Rivaler mot hvarann de löpa korsvis hop,
En Astrilds bindel bär, en annan svärd och stop!
Här skull man ut och slåss, det kan ej annat vara!
Hvad nymphen, liss och larm! belägringar och fara!
Där står en nymph mot muren — en Bachi man, hvad giörn?
Hon darrar liksom han — Hvem är den Commendeuren?

Trundman.—

Fan fari uti dey! i mey och i de mina,
Von Bercho kyste där Prestinnan Caisa Stina!
Släpp ner gardin och lyss! — Han lofvar, svär och dör!

von Bercho. och Caisa Stina.—

Hå jo! du Frejas bild ——— hå mey herr Commendeur!
Låt bli mig Bachi man, Hör han släpp mig jag skriker,
Nå skönsta Ängla barn, min trohet aldrig sviker,
Jag kastar mig på knä i skygd af din peliss,
Herr Commendeur stig opp — hå mey min socker gris,
Min aldranådigsta! ——— Vet hut! och släpp pelissen,
Nå nå, jag botar dey ——— Fritt klaga för justicen!
Det ler mitt hjerta åt! ——— Jag visar mitt försvar! *
Jag lofvar dig en sup, mitt hjerta, och min klocka!
Min mörkblå skinncarpus, ſ: och posito min docka, ſ
Min hustrus damaskhjol! bruddoflorna och mer, —
* jag ber dig Caisa! — Mey! — Hå hvarför sådant svar! —

Släpp mey Herr Commendeur, lät si hvad han mig ger!
Jag ger dig denna hand, min gullring, och min lydnad!
Och silfver tumlaren med, polette och Riddar prydnad!

Trundman.

Hör du nu! Jensen hör! – hvad ängslig klagolåt!
Nu gaf han tumlaren bort, och nymphen brast i gråt!
Korts! hur hon torkar sig! och ögats floder dämpar!
Tri tåcken Sigurd Sven med min Brynilda kämpar!

Jensen.

Säg hvems dyrkan gäller mer?
Bachus som dig glaset ger,
Eller Fröyas fräcka lekar,
När hon dig din svalka nekar,
Af den saften du här ser?

Trundman.

Vackra ögon, halsen skön!
Med ett bröst miällhvit som snön!
Blott en liten klack som knarrar,
Ofta mig från glaset narrar,
Fram min tunnas klang och dön!

Jensen.

Och altid blir du het, din bränad ditt fördärf!
Gör du som jag – Sup först! – Skjut sen ditt kärleksvärf,
Besinna till hvars lof i dag din lager grönskar,
Och hur du fattig man har allthvad Croesus önskar,

Du känner ingen brist fastän dig tryter bröd!
Ur oljoträdets famn, dvar du ditt överflöd,
Besinna! från dess topp hvar dag i Karlen ljuder,
Hur Bachus åt dig ler och Fröja dig tillbjuder,
De dela lika mått, all sparsamhet förgäts,
Alt mätes qvartertals af allting som här mäts!
Och innom denna rymd är paradisets gårdar,
En Ceres flåtar an, Vestalu sin lampa vårdar,
Nu spritter blod och märg, nu finner först min själ,
Att här är Bachi rum och du och jag mår väl.—

Trundman.—

Har du talt ut min Bror? — strunt althvad du orerar!
Slå i och sup mig till — här står jag och funderar!
Om mig blir anbefalt att liusen tända opp,
Och göra gången ren!

Jensen.—

Det kan du göra! topp!
Capittet nalkas snart, man ser hur folcket löper,
Tänd opp de helga lius du i glasformen stöper,
Tänd två i choret opp, och på pelarn där,
Vid mäske-karet tolf — och stål nu fyra här!

Trundman.— tänder liusen och sjunger.—

Sådant öde är nu mitt
Sen jag Bachi spenar ditt
Att min näsa — skratta fritt
Öfverhölgs med silfverglitt. fin.

Men utaf skenet af lusen le fritt –
Blir jag mer rödlätt och skägget mer hvitt. da capo.

Jensen. –

Ännu är allting tyst, än klockorna ej klämtat,
Har du som jag befalt, från fader Movitz hämtat –

Trundman. –

Hvad?

Jensen. –

Ordens Bas Viola!

Trundman. –

Hå ja! confonium med,
Det är en starck Viol gjord af Brasilje träd. –

Jensen. –

Utaf Brasilje-träd!

Trundman. –

Gutår! ney, det är furu!

Jensen. –

Jag tror han är af sten, af marmor, eller huru?

Trundman. –

Lyft strået! Känner du, han järnsmidd är – håll i!
Kann täcke tagel, – Känn!

Jensen. –

Parbleu! mon frere! oui!
Bland Bas Violer här – så måste jag bekänna
Så brandgul ingen fins och kullrig såsom denna!
Mig tyks jag maken sedt i vintras på en bal,
Där Movitz satt så tjock på Krogen Rosendahl,

I rosendröd surtout med bräm af Ekorns rumpor,
Med böror af Kitai och liusblå regarns strumpor,
Jag tillstår vid hvart drag med stråken i hans hand,
Att strängen spruta flott, consonium, öhl och sand.—

Trundman.—

Det är en flottig best—igår geck min Collega,
Bror Movitz—jag och han—vi två—vi knoga, knéga,
Att få'n till templet hit, högtskrufvad, stämd och spänd,
Notboken söp jag opp uti Kohlmåtar-gränd,
Viola i templet fins, mitt sinne mig ej sviker!
Fast här Violer fås så tjockt som catholiquer,
Ha helgon i hvar skrubb—Kom! följ mig hvart jag går!
Emellan bloss och kärl—Se dit åt! hvar han står,
Bakom den svarta dörren, innom det mörcka skjulet,
Där du ser Tantalus Sisyphushjälfva vattnhjulet!
Tätt vid den Urnans bräddd, så klar som sjelfva sola,
Där Lundholms aska göms—just där—där står viola,
Just där jag föll i går med ordens öhl-credencen,
Precist mot denna sten, på denna tröskeln, Jensen!
Jag föll ett sådant fall så aldrig än i går,
Jag nånsin näsan stött så illa som i går,
Min tanka var att blott en ton af strängen höra,
Men når jag knäpte till, flög mussan ned att öra,
Och Bas Violn damp kull, och jag på stråken föll,
Slickt oliud i Tartarn än Lucifer ej höll.

Jensen.—

Hvad! Ordens Bas-violn!—Hvad sad du?—är det denna?

Jag tror knapt femti man förmå att qvinten spänna,
Det var en hårdspänd skruf och spelman tyks mig mäst,
I fall att strängen brast, han vara bör till häst;
Snöglig man till fots s: det tar jag redan gifvit:/
För sådan skabeltros kan komma bort med lifvet,
Notboken än då den?

Trundman.—

Den står hos Ljljans mor,
In folio, och så tjock att blott på perman, bror!
Man duka kan ett bord för femton musicanter,
Hur många tyks dig väl bland presto och andanter,
Af Meckels polskor fins uti B. moll och dur!
Som alla klinga skönt på Oboé d'amour!
Hvar polska ziread är med små variationer,
Som quillra omt och kärkt i bittra semi-toner,
Där står en Fuga bror! som s: fan uti den hund, :/
Är fyra alnar lång med basso och secund!
Men himmel! folket gnyr! — hola! trumpeten klingar!
Wälfdauer bugar sig, och Ek baneret svingar!
Dricks Jensen! — klang seigneur! — si där en härholdsprang!
Kom lätt oss klunka kapp!

Jensen.—

Seigneur! da capo! klang!
Klang pukorna nu rörs — jag Trundman af Karpusen!

Trundman.—

Si! Commendeurerna i ordning ställa krusen;
Prestinnorna gå fram i bachanalisk rang,

Violerna nustäms och pukorna ge klang;
Den helga eld i skyn allt högre börjar stiga,
Upskastar gnistror tätt som iuti luften kriga;
Kring Bachi altar gå hans hjeltar opp och ner!
Och verldens glada folk man nu i andakt ser!
Ur vägen och släpp fram prestinnan Nebba Léna!
En hand bär hon av, fast till sin mognad kléna!
Den andra höjer opp en vidt opslagen bok,
Och det är Bachi lag — Siung läs vid krants och dok!

Capitlet mumlar och läser efter prestinnorna.

Prestinnorna i choret siunga. —

I qvinnor!
Prestinnor!
Begyn i templet siunga,
Kom gamla män och unga,
Begyn vår högtids dag!
Läs granne! du och jag!

Bachi lag läses gnolande och mumlande:

Du vinpräss med din kraft, gör drufvorna helt tomma
Förädla minsta frö af jordens frucht och blomma;
Föga, mun och gom fyll sötma och behag!
Siut saft i våra kärl — siung alla! läs som jag.
Vältalighet och konst och snillets eld ej sökes,
Här under detta hvalt väl hjernans tyngd förökes,
Men hjertat lättat blir från ångslan och besvär,
Och sorgedagen flyr! — läs efter mig och lär!

Ey Delphis tempel syns — bort spådom och oracle,
Här svåfvar vinets gud i Fröyas tabernakle!
Låt klinga deras lof af gammal man och ung!
Af gumman och af nymph! — gutår! fall ner och siung!
Gif akt! Slå i! — hör på! — Sådan är lagens titel;
Gutår vid hvarje rad — hvart ord och hvart capitel!
Den första paragraph förmäler blott om stop;
Vid sång de tömmas shu; knäpp edra händer hop;
Den andra paragraph helt tydlig i bokstafven;
Förmäler om de kärl som fylda stå på lafven!
Att de bör tömmas strant, men notabene, märck!
Uhl åldras bör en stund. — Siung läs och hjertat stärck!
Den tredie paragraph! den innefattar mycke,
Och är i Bachi lag, ett särskildt hufvudstycke,
Att om ditt sinne blir bedröfvadt en minut!
Så tag strant till ditt glas — Siung då om plågans slut;
Den femte paragraph, i ordningen den fierde,
Ger tre momenter fram och är af dyrbart värde,
Att om du tigger bröd, blir sjuklig, svag, och hår,
Så somna vid ditt krus, Siung högt i templet här!
Den sjette paragraph, ett utdrag af den andra,
Sen du har tömt ditt krus, tänck aldrig på vandra!
Lägg dig där du har stådt — stå där du legat har,
Frannsten eller sång — Siung, läs nu en och hvar!

Jensen.

Den kan jag utan till! # # #
Ty jag har supit,

Hvad jag förmår
I templet lupit, Och sagt gutår!
Kaglat och krupit
I femton år. ./.
Både natt och dag så har jag supit! ./.

Jag skull ej känna lagen!
Jag tror jag hade rus om qvällen på födslodagen!
Hvad Karlek räkte mig uti min Moders famn!
War miölck och dubbelt öhl, sen feck jag dop och namn!

Aldrig jag smakat
Ett halftomt glas
Aldrig bejakat
Bryta Calas!
Aldrig försakat
Slagsmål och vas! ./.
Men vatn tänk! jag aldrig smakat! ./.

Trundman.—

Fo! uti förgårs Bror! så skull jag vara qvicker
Slog glaset bara halft, jag svimmar, dör och dricker,
Och om jag intet fådt Kosolis stvart på stund
Så had jag legat död vidöppen som en hund.
Men Ljljans mor! hon kom och gjorde som hon borde,
Hon sop mig till en sup, sen tinningarna smorde,
Och räkte mig en svamp, den hon i näsan stack,
Det var Kosolis, mor, sad jag, och log och drack!

Och ögonen så liumt i röda tårar glittra,
Jag pep som först om vårn når sparfven börjar qvittra;
Mitt mål blef gått, min tunga mera len,
Och når jag reste mig så stog jag på två ben!
Med lyran i min hand, just denna som jag spänner;
Men, Jensen svara mig! — Jag tror du mig ej känner?
Du står så dum och blyg! med dina liusa hår!
Opp! dansa, sjung och drick!

Jensen. —

Så spela då, gutår!

Trundman. —

Klang! jag stämma vill min lyra!
Mirliton, mirliton,
Till min sång;
Och med bågarn i min syra
Mirliton, mirliton,
Så min gång!
Ach! du liufva must och syra
Utom dig blir tiden lång!

Chorus. —

Ach! du liufva must och syra
Utom dig blir tiden lång!
Kärlek kan min hand ej binda
Mirliton, mirliton,
Aldrig mey!
Mina ögon äro blinda
Mirliton, mirliton,

Hurra hey!
Klang min Bachus från min linda
Dig jag älskatt och du mey.
Chorus.–
Klang min Bachus från min linda
Dig jag älskat och du mey!
Chorus.–
Hurra! hurra! hurra! Jensen lät oss båda,
Lät oss dansa – gör du dina språng!
Benet opp och låret Krökt och segt som Kåda,
Hurra Jensen! hoppa än en gång!
Bravo! mer försiktigt,
Bravo! det var rigtigt!
Spill ey ur credensen,
Bravo! söta Jensen!
Bravo! bravo! bravo! mon garçon!
Putten, putten, putten, rör på högra armen,
Ah charmant! mon cher ami! charmant!
Bröstet opp och Kraset mera bredt i barmen,
Ögat biärt liksom en Diamant!
Etwas ad notandum,
Etjam observandum,
Däri låg just felet,
Bravo! hör på spelet!
Bravo! bravo! bravo! vist och sant!
Hola! allarm! tumult! sätt unnan fästöhls-Krukan,

Håll! Jensen! här blir larm, Steindecker stämmer pukan!
Och där en härhold sprang!

En härhold.—

Hurra! Kamrater! lallila!
Falleri lall-lall-lal-la!
Jensen och Trundman siung hurra!
Ser du mig i min galla!
Med min herholds kåpa—åh ja!
Åh ja! det se vi alla!
Åh ja! det se vi alla—ja!
Hvad har du att befalla?
Fo! jag är bland herholderna!
Skall er till högtid kalla;
Strax capitlet kommer—hurra!
Hurra! stämm opp och tralla!

Jensen.—

Fort Trundman! qvickt och snart,
Giut eld i lamporna, gör hela templet klart,
Förgyll med glada sken, de mörcka hvalf och gångar!
Att ey capitlet tror vi blifvit Plutos fångar.
Prestinnor siungen ömt, i veten Jophurs bud!
Och en Apollos son, skall prisas af ert liud,
Fast än hans lyra ej i detta tempel gömmes,
Som Lasse Lucidors—ändå hans sång berömmes,
Hans snille och hans spel är vida känt och rart,
Opp Trundman! hasta dig, gör hela templet klart,

Stänck rökelse i kring, bind blommor i små knippor,
Narcisser, neglickor, jasminer och blåsippor,
Med deras friska prål bepryddt de murkna tjäll,
Där Bachi hjeltars ben bortvisnat vid sin gväll,
Och herhold! klang! gutar! ur denna gyldne kanna,
Berätta om min nit, hur nåsa, mun och panna,
Fördränkt i vin och miöd och flere slags liqueurer,
Oplyftar sig mot skyn med flaskan framman för,
Berätta att all prakt skall uti templet blancka,
Att ordens caraffin skall idel nectar skäncka,
Att all den skönhets flock, som niger då du går,
Skall öpna sina flor, med mera du förstår,
För kunna detta alt!

Trundman.—

Du går! men, Jensen, svara!
När kommer du igen?

Jensen.—

En fjerndels timma bara!
Jag skuttar fyra mil!—Patentet har du sedt,
Herholden har du mött—du vet om du har vett,
Att jag skall som en hjort, capitlets bud uträtta,
På sina borikor herholderna oppsätta,
Jag skall sen fot för fot dem stärcka med min saft,
Dem sjöskums hufvun ge på långa mandel skaft,
En söt Virgini lukt skall omge processionen,
Och skymma faklans brand.....

Trundman.—

Men hvem gör orationen?

Jensen.—

Turck! hedninge! tartar! Kallmuck! dem håller jag!
Dunder Klang af glas och dubbla puke slag,
Orator är mitt Kall, ty jag har mun och öra,
Så ziirligt som Hanell kan jag ett loftal göra!
Så skumögd liksom han, med lika pussig hy!
Jag på min lyra slår och retar Jophurs sky;
Men det angår mig ey, jag Bachus ensam tjenar,
Jag nyttiar i hans tienst de Krafter han förlånar;
Men nu så vandrar jag, /: en Klunck! nochen! stor sak :/
Att åt de rasha män ge stöflor och chabraque,
Och hvar en sin poca!

Trundman.—

Kan Kyparn Ede rida?

Jensen.—

Ja! Ek och Åwall gå— de gå hvar på sin sida,
Jag dansar framman för och hurrar med min hatt
Capitlet efteråt till fots med stoj och skratt,
Wid Kyparn tätt bredvid så rider Advocaten,
Han tuktar väl sitt Klof— toi den julbenta saten,
Men gif mig än en Sup— slå i och ge mig två!
Hålt gif mig ännu en— farväl nu skall jag gå!

Chorus af prestinnor och Commendeurer.—

Nu templets rymder stråla

De gyldne lampor pråla,
Och stråla,
Pråla och stråla,
Kring vinets gud!
Cytherens kamrar glimma!
Och Fröjas nymfer stimma!
De glimma
Glimma och stimma!
I Floras skrud,
En spritter i frögd,
En sjunger förnögd,
Med ögat till Skyarnas högd,
Om pilar i hjerta
Om vänskapens smärta
Hur sänd från Apollo en son med hans bloss.
Will fly från oss ./.

Blanberg.—

Opp! Trundman! opp och ring!

Trundman.—

Bort piltrån, gråt och lutor!
Här är väl ingen strand för Carons svarta skutor,
Till fan och Cattegat jag seglat in och ut,
Frisht vivere gör alt och jämt en fuktig trut,
Om vänskap sjunga de, jag sjunger om cousiner,
Om Systrar i min famn, om lakan och gardiner,
Om öhl, om Sol, och jord, om guld, om ingen ting,
Kättnu så blir jag stolt och hinnan går i kring,

Mitt fyrtyg tar jag opp, nu skall en pipa smaka,
Prestinnorna i grat och liusen de spraka,
Och jag – jag ligger här –

Stendecker. –

Håll truten! res dig fort!
Kör Klockorna och ring – gif akt på templets port;
Jag trumlat på altan, förmärckt att tiden lider,
Mig tyks jag hör ett larm af någon trouppe som rider,
Trumpetens liud hörs klart, ty vinden blåser hit,
Opp Trundman! kom stig opp – en god sup aquavit!
Håll, håll med Klockorna. –

Chorus af Prestinnorne. –

Prestinnors helga tropp,
Vår eld Minerva underhåller,
Den målar snillets qvicka lopp,
Si elden glimmar opp,
Hvad täckhet i vårt slutna lag!
Månd vinets gud till hans behag!
Vår skönhet spridt i dag,
Ney kom ihog jag ler,
Än mer!
Vår glantz Apollo våller.

Stendecker. –

Oss folcket öfverhopar,
Se rum kring trapporna, gå Trundman – Canceller en ropar!
Men himmel hvad jag ser! Wolfdauer! Österman!

De ligga utanför och snarcka vid hvarann,
Med öpna svarta gap, där mygg och flugor dansa,
Med skona uti hand — de kunna sig ej sansa,
Klang! portarna slås opp! hvar är den andra pinn?
Hvar står nu pukorna? Capitlet rusar inn!

Planberg. —

Sjung! spela! klämta ring! — Stendecker! hvad du heter?
Entrumla procession! Klang pukor och trompeter!
Gutår nu öfveralt!

Jensen. —

Dansar framför herholden och andra delen af Capitlet. —

Si på Jensen!
Hur han slänger armarna!
Vid credensen
Sjunger han tita — tita
Huller om buller,
Jag är fuller,
Huller om buller,
Flaskorna tömmer jag,
Hoppar! Stretar!
Och arbetar,
Hurra! god dag!
Herholds bruntarna de prutta!
Svantsarna slå,
När jag börjar skratta,
Ay! ay! ay! ay! min tå!

Ay de sparka benpipan, så nära.
Ay! ay! ay! ay! ay! ay! ay! ay!
Jag kan ey gå!
Klunck med flaska,
Hurra! Klunckа Bachi mån!
Varen raska!
Slå i än en sup igen!
Hey! hvad krantsar!
Skärp och frantsar,
Jensen dansar,
Ordens dansmästaren
Har han slingrar,
Ben och fingrar,
Kyssen i ann
Med credencen skall jag hoppa,
Högt i hvart språng!
Intet minsta droppa!
Spillas skall någon gång.
Sjungom vinets gud till hans ära!
Klunk! Klunk! Klunk! Klunk! Klunk! Klunk! Klunk! Klunk!
Strupen är trång.

Planberg.—

Välkomne gode män!
Skål Herman Advocat! men hvar är Kyparen?
Just sådan man är den vårt gille bäst behöfver,
Hvar är han Trundman? pille!—

Trundman.

Där står han och ger öfver!

Planberg.

Bär till den Bachi man ett glas med Malvaxier!
Låt honom ta en klunch Danziger dobbel-bier,
Ur gamla Glockens skrubb, tag fram hans röda kappa!
Svep honom in i den — Stig opp på denna trappa
Och lytta med den stol där fordom Kempen dal,
Som Ordens här-hold satt och svinga sin pocal,
Låt honom mot hans stol sin våta hjessa luta!
Och ur mitt gyldne krus till blanka botten njuta!

Advocaten Herman.	De två utsedde herholder.	Kyparen Ede.
Hey, hey! hey, hey, hey, håll rid i sagta traf		Pro, pro, pro, pro, pro, min corpus tumlar af,
Se sådan capriol, gutar! jag tumlar af!		Se sådan capriol! låt gå i sagta traf,
Bäd dag och lag och part till sömns min kropp in		Håll fast mitt långa ök, rätnu säger jag öfver!
Mig kyparn öfvergaf, låt mig och säge öfver	öfver	Jag knapt bor hanser jag är bäd blind och döfver.
Bäd jag och ök och du alt stupar uti sand!		I ryggen bulta mey, bind tömen vid min hand!
Ay, mitt Jus publicam! det slank nu ur min hand.		Led kreaturet fram! hon stupar uti sand!
Jag läste det i dag förn tuppen börja gala!		Slätt är med mig beställt och knapt formår jag
Så sömnig är jag nu att knapt formår jag tala!		Ty förr jag söp i dag förn tuppen börja gala. tala.
Och mina bägon tänk! rätnu jag sakna dem!		I morros tog jag tolf mot middags tiden fem!
All ting mig dubbelt syns, du hund! ser ut som fem.		Och när det middag blef, ho kan väl räkna dem!
Mitt språk du ej förstår! hey ge mig ökl canaille		Sit ryttarn ån en sup till frukost i bataille!
Har du sett klöfver knekt, i trumph och i bataille		Canaille ge mig vin, ell ge mig ökl canaille!
Men Bachus vet jag vist har sett hvar hjelten stått.		Jag är en Bachi man, med rustning från hans
Med blomster på sin hatt för Themis tron och slott		Min chef i många år har sett hvar hjelten stått. Hott.
Pistolernas ka ut! men fy de lukta såpa!		I minas stöfvelskaft, så gröna lik som såpa!

Fast apa väl behöfs till stöfvelskaft och kapa
Pro Brunte! står du ej, din so, din hund, hey, hey,
Hey! känner du mig du? ney, öket svarar ney!
Hey! hvad är det för spel som hörs på tornet bruma
Bad nyckelharpa, kamskallmeya, fleut och trumma
Aj, aj, mitt ryggebast! min hals! min fot! jag ber.
Kom lyfta mig i sala, måske om det så sker!
Att bland fatala mål, jag mista skall min flaska
Och malcontenters svarm min skugga öfverraska
Hurra! jag ändå glad ser Bachi fest begynn,
Hurra! hurra! hurra! ren gudens tempel synn;

Af spira rinner öl, och olja af min kapa!
Pro Brunte! stå min bror! god dag min Brunte, hey!
Låt oss bli bröder du? ge mig ditt conterfey!
Men hvar är templets port? jag hör bad fleut och trumma
Ell är det stycheskott som hörs i luften? summa!
Summa, Sumarum, hey! jag orkar intet mer!
Aj, aj, mitt ryggbast, aj. aj! tungspån föll nu ner!
Min one'l tand föll ut, lik godt ge mig min flaska!
Jag dör och känner ren sjelf lukten af min aska!
Min skönsta lik som brand af vin och ängor syns!
Hurra! hurra! hurra! men Bachi fest begynn!

Fast ur mitt eget krus, jag är ej snål och nisk!

Herman.—

Kättrådighetens skål!

Jensen.—

Seigneur! nu är han frisk!

Flanberg.—

Herholder tråden fram! tag mig i famn och buga!
Förtjensten kallar er, och ryglet kan ej ljuga,
Upfostrad i den skygd som oljoträdet ger,
Som barn dig Bachus sett som gubbe han dig ser!
Din hyeltebragd är förd på ryglets lätta vingar,
Kring Mosel, Heidelberg, och där en flaska klingar!
Hvad står du där och drar, på bönorna och skäms,
Ser du ej druf vans blod, som för din vällust klämms,
Hör Ede muntra dig! — täuck ej på tid och lycka,

I leband barnet förs och gubben går på krycka,
Men medelåldren bör jämt ragla! så gör jag!
Si här af Bachi bud ett lydigt sammandrag!
Lär dig! och läs den lag som blef i choret siungen!
Lär dig ett hjerta bry – men aldrig lefva trungen!
Klädd af dig roch och väst, och byxor, strumpor, skor!
Bind pungen vid ditt glas, så gör en Bachi bror!
Och Herman! du gutår! – träd fram där Bachus sitter,
Mot nyckterhetens dom, jämt väddja om du gitter!
Din näsa ser mig ut att vara vittnes gill,
Blir domen efter den far rätten aldrig vill!
Sup ut! drick Kronets skål! – och klunka, fråssa smacka,
Glöm dom och lag och part, och dag och almanacha,
Svep dig din mantel kring – och lägg dig där du står;
Bad där som Solen tänds och där som månan går!
Svår att din ovän ey hans fylda glas beröfva,
Svär att din bästa vän i rus och drömmar söfva
Du är en Solons bild i rättegång min vän!
Med koppafärgad snut, nu skratta Bachi män!
Vår herhold, hör! han vet, perfecto sina jura,
I slagsmål komma vi, ell Branvagt vill er lura!
Så tar han på sig och sax, och trumfar uti bord,
Och super parten till, så blir förlikning gjord,
Herholder! klifven opp på dessa helga branter,
Opp! siungen Bachi lof! klang! klinga musicanter!

Chorus.—

Bachus! du vår helsa vårdar,
Vi stå friska vid din thron!
Njuta lust i dina gårdar!
Höra valthorns klingande ton!
Oss frögdar detta liud,
Tack! tack! tack! tack! du vinets gud!

Ingens purpur oss förtryter
Ingens guld gör oss omak!
Bachi träl med kung ej byter
Samma himmel är hans tak!
Lyd Bachi glada bud,
Tack! tack! tack! tack! du vinets gud!

Planberg.—

Bror Ede! nå gutår! —

Jensen.—

Singott! Bror Herman sup!
Nu är capitlet alt—jag bugar mig helt djup!
Jag skall nu vandra bort att mina kunder kamma,
Och med en silfverqvast ett hufvud öfverdamma,
Hvars ögon blixtra eld, hvar hår ej är som mitt,
Hans svarta lena hår i boucler falla fritt,
Hans glättighet i tal, hans smille och hans seder,
Ej ägnar mitt berömm och ej angår det eder!

Jag skall till min Baron som reser till Turkie!
En rätt honett Baron i prose och poesie!
Må nordanvådrets flägt längst där Bosphoren flödar,
I svarta hafvets skum slå ned de etter-dödar!
Som rasa om hvarann till häpnad för det land,
Som lämnat sin Tilas, sin skald i dödens hand!
Nog vet jag att han sörgs, mångt bröst med suck opvacknar!
Och mången ädel vän hans ädla sällskap saknar!
Och jag! jag gråta vill! — fastän han mig betalt!
Seigneur! hvad göra vi?

Planberg. —

Capitlet är nu alt! —

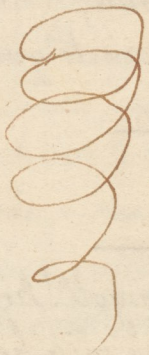

Gubbarna satt sig och dricka
Näsan i glasena sticka
Klappa på bäljen och nicka
Tiungahvar en om sin flicka
Benjamin Svalbe drog nu en rök
Med pipan han på stopet knacka
Gubbarna gjorde på ohlet försök
Så svetten börja att lacka.

#

Gubbarna börja att springa,
Lustigt med glasena svinga,
Lustigt med hattarna svinga,
Om hvar annan springa
Benjamin ihlef på bordet! fy fan!
Hir går Camrader petter tu tansen,
Köder om nasan liksom en tulpan,
Sann han i laget Svantsen.

#

Ohlet kring golvet rinner,
Liuset i pipan brinner
Benjamin flämtar så stinner
Ingen dörrarna finner,
Men Perqueerne fölle utaf
Och börorna följo utaf medjan
En den andra nu handen gaf,
Och höllo styft uti Kedjan. —

Harra de skrika och tralla
Unnan ur dörrarna alla,
Fjeftarna grona af galla
Öhl och finsk fallivalla
Fergen Puckel ropte nu sella
Der Teifel soll den fan regiren
Holl mich der deifel fordomde cola
Vir vollen mir vacht pocculiren.

Hey Fergen Puckel Frater,
Habs du nu braf ducater
Vir preisiche Soldater
Hurra camerater
Vivat der unser Keiserinn
Der Kejser mera öhl på porten
My allyance und gute glas vin
Gutar vid det Kärliga ordet.

Benjamin lustig och Kater,
Skalarna borja nu åter,
Ögat sin kinna uplater,
Bara Öhl det gråter,
Godt sagerment det smake so skönt,
Ach lått os dricka hurra Gubbar,
Gott dubbelt öhl båd rödt och grönt
Och skjälan som laget rubbar. —

Ceremoniel vid Bachi begrafning.

Så skiftas vara sorgliga dar
På verldsens villa haf
Vår Furman som nyss marskalk var
I dag för han prestat
Fader Bachus ./. Sömnat har,
Vi å budna allihop ./.
I processen vandra par om par,
I processen ./. efter vår Far,
Vi å budna allihop. —

Ring samman ring, ring Kära barn,
Vår redeliga vän
Vår Bachus som var friska Karn
Han dog just nu ja, men!
Fader Bachus ./. fins ej igen,
Vi å budna allihop ./.
Till att graföhl dricka,
Till att dricka ./. Spy och hicka,
Vi är budna allihop. —

En tunna Bachi bar blir tillslut,
Helt utömd klar och knapp,
Den gamla Smitten går förut,
Som herhold vid en tapp,
Bachus lofver ./. drichom i kapp,
Vi å budne allihop ./.
Första ledet träder nu fram,
Första ledet ./. drick som lamm,
Vi är budne allihop. —

# #

Så Bachi skölde märcken i kras,
Du redeliga Smitt
Och gubbar kvart sorgliga calas,
Så drickom rödt och hvitt,
Bachus svepter./. i silfverglitt,
Vi ä budne allihop./.
Till att dricka och dantsa på hans mull,
Till att dricka./. nu är jag full,
Vi ä budne allihop.

.

Klöf och dal är fatal lätt mig få kjöra,
Kämpendahl hur vill du göra,
Vägen är smal lätt mig få kjöra,
Lätt mig få kjöra Kempendahl,
Klöfvet jo, slarissho backen är branter,
Meisner tro, jag är galanter, full som en loo,
Backen är branter. backen är branter,
Meisner tro, Hey piskan har jag glömt i stan,
På krogen men kjör på och lätt gå lustigt
Courage ända, bry dig om ingen ting
Lätt hjulen rulla kring. —

.

Bachi Testamente.

Du gamla fyllhund hör,
I fall jag från dig dör,
Och går till mina fäder.//.
Till mina fäders ben,
Så skall du sitta qvar din hund,
Och lappa mina gamla spruud,
Gie vännerna dricka://: af hjertans grund.

I fall en Riddersman,
Min tunna klappa kan,
Så skall han få till bästa.//.
Och dricka som en Karl,
En Biskop, Probst, och Capelan,
Dem gjer jag efter gamla vän,
Ser stop uti sönder://: Håll på Caftan.—

I fall en Handelsman,
Min tunna klappar ann,
Så skall du gie till bästa.//.
Och vara menskjo vän,
Hjelp honom uti laget du,
Han skall betala sju för tu,
Ser stop uti sönder://: Låt vara sju.—

Fredmans 53 Epistel, till mor på tuppen.

Broder Movitz bror,
Snör igen dina skor,
Kom tag ditt Valthorn jo kära Mor,
Vissla fram ditt kras,
Stampa tackten och blås,
Och stå ej som en gås,
Talja moustacherna min Son,
Och välta fastacherna i ovan,
Öpna kårl och sprund,
Du är starck du din hund,
Stolt, frodig, frisk och sund.—

Mor på tuppen du,
Är en ståtlig fru,
En rashergumma, hör din filou,
Fast jag ny i var,
Fyller jo ar,
Så vet att jag formar,
Brottas med drängarna och slås,
Och tumbla i sängarna med tross,
Si min hvita barm,
Sicken knubbig arm,
Och känn hvad jag är varm.—

Sätt peruquen rätt,

Valka strumporna nätt,
Tag fram skoborsten, smörg din stöflette,
I burchen du sett,
Där är ister och fett,
Kom badda rådret het,
Fall ej på flaskorna min vän,
Min son knäpp damaskorna igen,
Si så där charmant,
Nu är du så galant,
Kom kyss din gamla Tante. —

Tag ditt valthorn, topp,
Lätt nu fensterna opp,
Och blås för kröjas prägtiga tropp,
Där ser du en vagn,
Se nu valthornet klang,
Och gör din compliment,
Klappa med händerna stor tack,
Och visla i gränderna ert pack,
Det gjör ingen ting,
Kör med vagnen i kring,
Och spring mot Ulla spring. —

Kors hvad blomster flor,
Silkes strumpor och skor,
Och guldur, guldur, guldur, min bror,
Mak at er på bron,
Läpp nu fram den Calcon,

Blås opp en stattlig ton,
Tuckta pocalerna och vänd,
Och piska fiskalerna ur gränd,
Dra för tusend fan,
Fan far i din sultan
I kjol och falbalan. —
Vill # du narra mey,
Jag skall kräncka dig hey!
Hey Mutter hjelp hon svara mig mey!
Vräk i kull den loan, loan,
Håll ditt brollop i lonn, lonn,
Vid valthorns klang och ton,
Bullra på trummorna bli full,
Hey vältra nu gummorna i kull,
Sträck båd lar och arm,
Tuckta nymphen med harm,
Och håll din Jungfru värm. —
# # #
Jag gjer balen fahn,
Alla nympher i stan,
Ihenbärlig Satan står i sultan,
Med sin svarta klo,
Å di listiga & fo!
Fo då må mutter tro,
Ändå om qvältarna blint full,
Jag vältrar mamsellerna omkull,
Men god natt farväl,
Slå nu vad just i qväll,
Har Movits sin Mamsell. —

Öfver E:s: Födelsedag.

Alla Mån i Balen
Gissa hvars är Skålen,
Skålen goda vänner Skålen,
Han med stora magen,
Blef på denna dagen,
Fram till verlden dragen,
Älskad af Camrater,
Hedrad af Magnater,
Fiks Harold, och Stads Secreter
Snillets och i Noyets Skater,
Tog han smak och tonen,
Efter Ort Personen,
Ordning, tid och skick. Drick!

#

Ledsnad och beskymmer,
För hans asyn rymmer,
Aldrig moln hans öga skymmer,
Under lek och soller,
Bref och Protocoller,
Han i bästa ordning håller,

Spannmåls Commissionen
Barnsängs Directionen,
Ordens tal och tråk och bråk,
Uti Finnes Expeditionen,
Att han väl bestrider,
Och hans lynne lider,
Ey deraf ett ögnablicks Druck!

# #

Men en ting förglömmes,
Och när glasen tömmes,
Elis aldrabäst berömmes,
Önskom honom Bröder,
Att hvad Kroppen göder,
Att hvad muntra Snillen föder,
Måtte Creditorer och Executorer,
I ditt förmak lämna rum,
Åt väl bemedlade Pastorer,
Måtte dina Dagar,
Under Nöyets Lagar,
Långsamt skrida till sitt mål! Skål!

Ingrid! hvad befaller Frun?
Hör ni intet hur jag ropar!
Kära Fru jag står och Sopar,
Och drog tacket på Paulun,
Soffan är så full med duun,
Uti Sängen stora gropar,
Ingrid! hvad befaller Frun,
Där står staken, där står liuset,
Tallrickarna Sen i går,
Vet då Diofvuln hvad ni står,
Ni skall gå till Slackstarhuset,
Och har inga skor på tån,
Slå ut pottan där i vrån,
Glöm ej Skoffeln, och eldtången,
Ni skall gå till fiskar gången,
Och så går ni derifran,
Och till Skräddaren om ni kunner,
Och så frågar ni den fan,
Om han kanske nödigt finner,
Än en aln till Tallbolan,
Men ni glömmer intet Steken,

Och Morötterna och mer,
Sen så går ni bara mer,
Och då tar ni prof hos Eskens,
Om den stufven ej är såld,
Ni kan hela stycket låna,
Men! — Nu slog hon elfva, Skona,
Kyss och ränn för fan i våld. —

Hör bror Mollberg du med ruset, i den vänsten full,
Ser du nya Slagtar huset, lull!!!
Se hvad lampor och lampetter i facone där,
Och hvad ämnen till Coteletter, hänger här,
Bland bog och lår, af kalf och lamb och får,
Se Printsens namn hos Borgen står,
Hvad Symetrice, Madame vis à vis,
Hvad pelare, sé, bara sé,
Det att 19 /. marcken, kostar kötet Bror,
Uti denna nya Arcken, vid och stor,
Den är bygd för Societeten, med begvämlighet,
Och till andra små Embètens, stor förtret, !

En nam Kunnig Hans Graf-skrift.

Ach! se processen gif rum, hvem är som döder blifvit,
Hvem för-Prestaven, hvad är det för ett lik,
Dödgrafvaren svär öfver den som svarta Klädet rifvit,
Pöykarna knuffas, hvad buller larm och skrik,
Hahan är somnad,
Från vår tids fåfänglighet
Trähand är domnad,
I evighet. ~
# #

Se hvilken samling, se värjorna, med messings fästen,
Pudrade peruquer, och scherp af Etamin,
Där ser man se dem, se hela den fatala resten,
Konka bort Hahan, i ett beslagit skrin,
Dog han på krogen
Utaf något bränvins rus,
Ney, döden togen,
Fegit hus. ~
# #

Hvad var för skjukdom, som fallat Gubben utur verlden,
Var det förkylning, ell Hanske Pleuresie?
Ney! det var lungsot, som skynda på den sista färden,

Plagsammer hosta, och gammalt fyllerie,
Men i fortreten,
Sop han sällan bränvinsen,
Kanske Dieten
Tog Gubben bän. ~

# #

Sådant är lifvet, att bäst vi här i verlden trampa,
Möter oss döden med ett förfärligt hugg,
Håkan så frukstad, när han i krogar golfvet stampa,
Får nu ej längre ta fyrkar uti muggg,
Nu må han hinna,
Att uti de sällas land,
Söka och finna,
Sin andra hand. ~

# #

Gubben var gammal, och behöfde hvila benen,
Nog har han trampat, och säkert är han trött,
Kista dess minne och skrif med stora ord på stenen,
Att fader Håkan, i Herranom har dödt,
Han var förfärlig,
Han har gådt till evig frögd,
Nog dog han ärlig,
Men intet sörgd. ~

Systrar hör sådan Ljuflig Basson
Se fader Movitz svänger nu strålen
Blår till strängar på hans violon
Som är hög och mörkbrun som Kålen
Trampa de fotspår, du kära far,
Som fader Berg till Bachi capitel,
Tag nu emot Capellmästar titel,
Aldrig vin och consonium spar!.

Vid Lazaretts Cameerers Adam Arenanders bröllop.

Adam var första man
Som förste mannan vann,
På det viset
Paradiset
Byggde hon och han!
Hon var som alla vet,
Yster, yr och fet,
Trinda länder,
Hvita händer
Och förträfligt het,
När hon någon gång i busken
Intet just så långt ifrån,
Kopte Adam. — Stod den slusken,
Dummer som en span,
Adam! min vän! hvar är du min Maka?
Intet svara han igen,

Den och den,
Hvad vill du sen,
Det var hans svar tillbaka
Och då skratta Djefvulen.

Ney frisk och Kärlig mine,
Soffor och rull gardin,
Barn och blomma,
Punct och Comma,
Uti Frierien!

Dagligt ett bord och Kjösh
Samt utur skorsten rök!
Skåp och bänkar,
Glas och skänkar,
Bara på försök!
Hela lifvet på det sättet,
Bättre är för Herrn och Frun,
Än att dö på Lazarettet
Fen bla Paulun,
Adam jag ber, ——— hvar är du min maka?
Åh! det angår intet Er!
Herr Cammer,
Gå på med fler,
Och se dig ej tillbaka,
Drick ett glas, och slå i mer!

Impromtu.

Då Handelsman Floor skulle fara på en begrafning. —

Når som en # törstig man går fram
Till Skänken där han ser Madam
Hur hon ur dosan snusar,
Han bugar och han kirusar!
Hälst om han hela veckan ut,
Bygt fluidium på sin surtout!
Och stryk kring örat susar,
Af krogens raska busar!
Åt bröderna så säger han!
Wi alla skyldiga hvaranm,
Madam är skyldig far, och far
Är skyldig en och hvar! —

# #

Ja tacka tider har vi nu
Drick granne drick! jag gjör som du!
Jag skvalpar vinets laga,
Och glömmer all min plaga,
Kanske i morgon jag! gutar!
För fenstret hvita lakan far!
Och snickarn törde vaga,
Till kistan brädet saga!
Fast kanske samma snickare,
I grafven jag längt för far se,
Lik mycket hur vårt Debet står!
Blott att vårt vin förlår!

# #

Emedlertid en Pomerantz
I Bålen ger förtreflig glantz.
Ryck unnan du Citronen,
För graföls processionen!
Wi sjelfva kunna kramaden
Se skalet åt Likbjudaren!
Stor sak i klage tonen,
Stunt i Parentationen!
Åt helvete de svarta led,
Som snyfta efter tidens sed!
Med hvita handskar kras, och Floor,
Din skål min kära bror!

Stämm opp en skål med full musique,
Låt medan verlden är sig lik!
Låt oss des nögen njuta,
Tills grafölorn vi tillsluta!
Bland muntra vänner ärliga,
Wårt fluidum beskedliga,
I våra kalkar gjuta!
Tills Caran ror sin skuta
Han redan lömskt på fargan ror,
Drick skynda dig — drick ut min bror!
Drick du så länge vinet finns,
Men dina vänner mins!

En Saga vill jag sjunga,
Men Vinet smakar bäst,
Hin håle i en gunga.
Han såg en gång en Präst
Han gunga honom af och ann,
Och fast han var en Herrans man,
Så tog han honom ./.

# #

Blif intet rädd och slagen,
Men drick ditt glas i ro,
Hin lämna bara kragen,
Den satt han på en So,
En annan gång så hände,
Han Son för prästen kände,
Så tog han den med ./.

# #

Att Kaka söker Maka,
Det hör man alla dar,
Fan fritt må prästen skaka,
Blott han min flaska spar,
Torstig är jag som Elgen,
Men hvem tog väl bouteillen,
Fan tog dem alla 3. ./.

A.

	Tom.	Pagerna.
Abbé Michaelesie bästa vän,	1:	54:
Ach du min Moder sag,	3:	54:
Ach döden är en faselig björn,	1:	121:
Ach hvad för en usel Kroya,	2:	39:
Ach hvad för stat,	2:	50:
Ach min himmel, hvad för plåga,	3:	68:
Ach mitt hus är tomt och öde	1:	165:
Ach om vi hade god vänner sen så	2:	123:
Ach se processen gif rum,	2:	1:
Ach så kall om sina händer,	3:	64:
A propos om Cracow,	2:	10:
Ahasverus han var mägtig,	2:	119:
Alla män i bålen,	3:	72:
Anne dag 1773 till Fröken won Stapelmo	1:	161:
Aldrig en Iris på dessa bleka fält,	3:	56:
Aldrig ett ord för ta mig tusand,	2:	96:
Aldrig jag smakat	3:	47:
Aldrig glömmer jag när jag skull resa hjem,	4:	152:
Altid Grottom altid i språng,	4:	84:
Altid glad när du så vill,	3:	33:
Alt förvandlas och går omkull,	2:	30:
Alt sedan Bernhardus kom till vår by,	2:	35:
All ting richtigt Clarerat och gjordt,	2:	59:
Att mina strängar spänna,	4:	104:
Att se sig född väl vänt,	2:	125:
Adam var första man, (Ord. Tom.)	3:	161:
Att Marcolphus varit trogen,		

B:

	Tom:	Pagerna
Bachi bröder se på Movitz där vid knuten,	3:	25:
Bachi fäst 1771 den 14 October,	4:	144:
Bachi lag,	3:	26:
Bachi härholder med guld och beslag	1:	155:
Bachi Riddare slag,	2:	6:
Bachi Härholder stag edra spiror,	2:	42:
Bachi testamente,	2:	115:
Bachi tempel öpnadt vid Movitz död,	4:	18:
Bachi vagg visa,	3:	51:
Bachi tempel öpnadt vid parentation öfver Österman	3:	112:
Bachi Calender,	4:	94:
Bachi tempel öpnadt den 4 Dec: 1777,	3:	125:
Bachi Tempel öpnad den 4 Dec: 1770,	3:	90:
Bachi concours i Handlingar rorande,	3:	139:
Bachi Tempel öpnadt på Barbara dag	3:	90:
Bachi fullmagt,	3:	45:
Bachus du vår helsa vårdar,	2:	109:
Bachus er alla sin hellsning tillbjuder,	4:	64:
Bachus natt och dag han tjente,	3:	123:
Bachus skulle kring staden åka,	3:	44:
Bachus snytta gret och stamma,	3:	139:
Bachus du vår helsa vårdar,	2:	109:
Bachus vi dyrka,	2:	61:
Bachanalisht adelskap,	1:	155:
Bachanalisht härholds capitel på Sulpeti dag,	2:	85:
Bak om dessa gröna Lindar,	4:	20:
Bal i Olympen,	3:	151:
Barbara ordens utstämnings dag,	3:	35:

B:

	Tom.	Pagina
Bedröflig är den dag,	3:	106:
Behaglighet vår tids Gudinna,	4:	134:
Blåsen nu alla,	1:	58:
Bort hvad oss qvälljer,	3:	58:
Bort längtan du mitt nöje,	4:	135:
Bout rimé,	4:	1:
Bout rimé,	4:	10:
Broder Movitz, bror,	2:	116:
Boursels begrafning,	3:	69:
Batsman tag nu din lusva,	1:	52:
Bröderna fara väl vilse ibland,	1:	118:
Bachus hade satte sig ned och klackklappa,	3:	166:

C:

	Tom:	Pagerna:
Carousel vid Drottningholm,	4:	184:
Cain, Adams älsta Gosse,	3:	50:
Ceremoniel vid parentation af de 2 förgyllta svinen,	2:	59:
Ceremoniel vid Bachi begrafning,	2:	113:
Ceremoniel vid Bachi begrafning,	2:	29:
Ceremoniel vid Stenbergs grifte fast,	3:	65:
Christian Ringmark stod och prata,	4:	182:
Cornelius dödde på en krog,	1:	147:

D:

	Tom:	Pagerna
Dagligt allehanda,	3:	83:
De dyrbaraste gåfvor utösas,	1:	21:
Dedication till Sulpitii fest till B: A:,	4:	125:
Dedication af Lundholms Parentation till B: P: A:,	4:	141:
Dedication af 60 af: väf, till E: J:,	4:	188:
Dedication af Lundholms Parentation till Fru J:,	2:	59:
Den flickan hon är sacramenskade sött,	2:	1:
Den stora Guden Mars Olympens General,	3:	151:
Denna dag i vällust andas,	3:	70:
Din gamla nederbrutna tomt,	4:	181:
Drick ur ditt glas,	1:	81:
Drottningholm din pragt förtjuser,	4:	132:
Drömm till Fröken v: J: m: v: Pho: xxx,	3:	76:
Det var curieust i går aftons,	1:	164:
Du gamla fyllhund hör,	2:	115:
Du vinets gud ditt tempell,	3:	104:
Du Fröyas täcka folck,	4:	66:
Du vinets Gud vår dyrkan tag,	4:	57:
Du ömma röst jag dig tillber,	4:	89:
Där bortnas skie vi stanna,	2:	73:
Dörrarna upp violerna,	1:	30:
Drick så skall du få veta min bror,	3:	156:
Det var en gång en målare,	3:	160:
Danska Kungen till mig sade,	3:	164:
Du som i Bachi gårdar,	3:	166:

E.

	Tom	Sagerna
En häst som sorplat Oloch trotter,	4:	181:
En stuf rim af 65 afn: oprând if 24 Jan 1780,	4:	1:
Elegie,	4:	90:
Epigrammer af Movitz,	4:	181:
Epistel till E:J: vid Kungens resa till Petersbourg,	4:	189:
Epistel till E:J: om magister Ennes,	4:	196:
Ett ädelt bröst och redligt sinne,	4:	113:
Ett ämbar Persico,	4:	141:
En gång en herrans tjenare,	3:	163:
En saga vill jag sjunga,	2:	129.

F.

	Sou	Pagerna
Fader Berg i hornet stöter	1:	16:
Fader Bergström fingra ditt hoboë,	1:	22:
Fader Movitz stäm upp och klinga,	2:	48:
Fan i fauteuljerna	1:	109:
Fan och hans mor ha sluppit,	3:	70:
Farväl min fordna lycka,	4:	97:
Flodens sorl och vädrens fläkt,	4:	18:
Fram med Bas-violen, knäpp och skrufva,	1:	50:
Fragment,	4:	11:
Frossan,	4:	95:
Fräls oss från allshons fara,	2:	34:
Främst bland Bachi hjeltars flock,	4:	125:
Frögde mine uppå patenter,	4:	115:
Fäll dina ögon och skäms nu din tossa,	1:	77:
Fägne-spel på Fader Hindrichs namsdag,	4:	84:
Förgäfves kärlek sig bedröfvar,	4:	108:
Ty tunner tusand hur ser du väl ut,	3:	164:
Fattig gumma med svafvel stickor och flinta,	3:	171:

G.

	Tom:	Pagerna:
Gamla bror Jochom Klang vid,	1:	192:
Ge rumm i brōllops gåln din hund,	1:	91:
Gif rumm hvad är på fārde,	4:	1:
Glasen darra mellan fingren,	1:	21:
Glimmande Nymph blixtrande ōga,	1:	65:
Glocks dōd,	2:	19:
Glōm, glōm sveck och lister,	4:	169:
Gode herre och man,	3:	35:
Grannas Lasse Klang på Lyran,	3:	67:
Granne tag ditt glas i hand,	4:	37:
Gratulation på Drottningens dag d 21 July: 1779;	4:	132:
Graf-skrift ōfver Ass: E: Sax....	4:	113:
Graf-skrift vid fr: Frih: H^xx^ns: dōd,	4:	108:
Grät fader Berg och spéla,	1:	32:
Gubbarna satte sig och drieka,	2:	111:
Gubben Jonas,	3:	43:
Gubben Lotth och hans gamla fru,	3:	50:
Gubben Noach &c. var en hedersman,	2:	14:
Gubben är gammal urvārekt dras,	1:	68:
Gutar bād natt och dag,	1:	35:
Gästgifvare gården,	3:	67:
Gamla mor Maya, hon satt med sin Katta,	3:	165:
Gud bevara Grimmens lif,	3:	171:

H.

	Tom.	Pagerna.
Habakuk fylde Daniels fat,	3:	42:
Hade jag 600 Rd:r,	3:	60:
Hafvet bullrar vågen fräser,	4:	131:
Han har en drapelig lycka gjort,	4:	184:
Handlingar i Bachi concours,	3:	139:
Hey musicanter ge valtornen,	1:	24:
Hey Pukor och trompeter,	2:	8:
Hey sade Fredman,	1:	25:
Helt tomt är mitt schatoull,	4:	1:
Härholder båda fäller Spirorna,	2:	67:
Härholder marchera sagta,	3:	69:
Hjertat mig klämmer,	2:	46:
Hvad älskar du hälst för musique,	4:	181:
Hvad för pracht på hjeltens bana,	4:	184:
Hvad må jag ej gråta,	4:	41:
Hvar skall jag sådan taga,	2:	56:
Hvarför är jag i ropet,	4:	182:
Hvar står violen sag min Son,	1:	66:
Hvem är som ej vår broder mins,	4:	65:
Hur har dig Ullas mine bevekt,	4:	183:
Hurra, courage bagage,	1:	52:
Hurra du Frögas barn,	4:	170:
Hurra, hurra, hurra, Jensen lätt os båda,	2:	98:
Hurra lustigt gossar,	4:	163:
Hurra kamrater lalila,	2:	99:
Hurra se min fäle	4:	37:
Hå hå nå nå skall glasen hos os,	3:	32:
Här vandrar jag båd. natt och dag,	3:	114:

H.

	Tom	Pagerna
Hõgfahrade herr Bror,	4:	198:
Hõr i orphei drängar,	1:	18:
Hõr Mollberg hör hvem är din far,	4:	182:
Hõr huru floden sorlar och rinner,	2:	82:
Hõr Klockorna med ängsligt dån,	2:	62:
Hõr Mollberg där med rusett,	2:	122:
Hõr Trompeten allarm,	2:	31:

F.

	Tom	Pagerna
Få grymma ögnablick,	4:	121:
Fåg är kraslig skröplig jag,	3:	113:
Fåg såg uti Mariefred,	4:	17:
Fåg Bachi satter sihlar,	3:	115:
Fåg vill några numror ta,	4:	87:
F. Bachi gårdar glömma vi,	3:	133:
F dag har Bachus haft capitel,	3:	35:
F. dag såg jag ditt barn min Fröya,	1:	69:
F. den stora deputationen,	3:	52:
F. en mörck och sorgslig hydda,	3:	73:
F. januari månad, gutar,	4:	94:
Fe me souviens fort bien,	3:	71:
Fensen sein diener,	2:	70:
F. heliga qvinnor hvar en som här står,	2:	76:
F. qvinnor, Presstinnor,	2:	94:
Ingen skönhet på mig helsar,	4:	17:
Ingrid! hvad befaller Frun,	2:	121:
I närvarande parter,	3:	148:
Impromptu på Lilljans Krog,	4:	90:
Impromptu i Upsala,	4:	17:
Impromptu öfver Mariefred och Telge,	4:	17:
Impromptu öfver den sofvande Anna Stina,	4:	137:
Impromptu vid Dalins graf,	3:	70:
Invitation till K: K: J:	4:	92:
Invitation på caffé, till Fr: v: B...,	4:	186:
Imitation af Poëtens N: N: verificatión,	4:	121:
Intimation om husrum, till H: A: Ph:,	4:	184:
Jo! det är parentation,	2:	70:
Jo, Jo, bara leta,	4:	168:

F.

	Tom.	Sagerna
Fophur i Tartarens dimma,	3:	72:
Fröda-ssken, i Klara lagor,	3:	99:
F. största min Sal,	4:	92:
Fudith var en riker Änka,	3:	39:
F våra Kutlar den söta floden gåser,	3:	126:

K:

	Tom.	Pagerna.
Klappa med händerna nigen presstunnor,	2:	86:
Klang jag stämma vill min lyra,	2:	96:
Klubben № 24,	1:	164:
Klubben № 4,	3:	64:
Klof och sal är fatal,	2:	114:
Klof och sal,	3:	90:
Knapt had Krigets blixt och ihlar,	4:	127:
Knapt Teppe hant ur gluggen gå,	4:	85:
Kom bese nya Lagen,	3:	26:
Kom drickom bra,	3:	28:
Kom du som gråter,	3:	57:
Kom Kiddar balen se,	3:	36:
Kom ömma tankar samler er,	3:	70:
Kongl. Mayst: ryska resa,	4:	127:
Kongl. Mayst: afresa till Petersbourg, till E. S.,	4:	189:
Kungens resa den 16 Juny, 1777,	4:	131:
Kungen utaf Portugal,	3:	62:
Kors! se den Jensen, högfärdig!	2:	70:
Kors! utan glas du ser ut din,	1:	97:
Kostteligt väder mitt hjerta sig gläder,	4:	146:
Krogen,	4:	1:
Klinga nu med Clarinetter,	2:	83:
Kära bröder så låtom oss supa i fred,	1:	1:
Kära mor slå nu hand på Kjolen,	1:	62:
Käraste bröder Systrar och vänner, med hjelp och fred,	1:	2:
Käraste bröder Systrar och vänner, Se Fader Berg, han,	1:	8:
Käraste min Theophile,	1:	5:

K:

	Tom:	Tagerna
Kära Lyster mig nu lyster,	1:	11:
Kärlek till din lydnad,	4:	169:
Kärlek vid ditt Closf jag ryser,	3:	129:
Kom snälla Kållar flickor,	3:	162:

L:

Lokatten lokatten min frände gutar,	1:	164:
Lyckeliga bonden,	2:	13:
Lundholms parentation den 15 October 1769,	2:	59:
Lätt oss vi twå,	3:	120:
Längtan visa,	4:	135:
Lettre de Movitz à Mademoiselle ***	3:	71:
Lilla Charles sof sött i frid,	3:	173:

M.

	Tom	Pagerna
Magistraten uti Telje fiker,	2:	5:
Mamsell Ulla märch mamsell,	1:	151:
Manskap gif aekt,	4:	34:
Marche 1.2.3, marche marche,	4:	30:
Marche öfver alt fölg,	4:	27:
Marche höger om fäll spiutet,	4:	28:
Matt och dufven som en fluga,	4:	83:
Med skorpan mellan tummen,	4:	106:
Meisner oelhejelms parentation,	3:	125:
Mellan nordan vädrets ihlar,	4:	117:
Min son dina Karl dina skålar,	3:	21:
Mitt sinne frisht upp uppå krogen,	2:	24:
Mollberg satte sig att supa,	4:	90:
Mollberg satt i Paulun,	1:	180:
Mollberg satt vid Bachi Präs,	4:	182:
Mollberg stå stilla, stå stilla vid grind,	3:	14:
Movitz Epigrammer,	4:	181:
Movitz blåste en concert,	1:	177:
Movitz helt allena på 3 Liljor,	1:	149:
Movitz i afton står balen,	1:	138:
Movitz med flor om armen hållt,	1:	79:
Movitz skulle bli Student,	4:	128:
Movitz mitt hjerta bloder,	1:	176:
Movitz tag dina pinnar,	1:	74:
Movitz Valtornet proberar,	1:	111:
Movitz och Ulla Linblads complimenter,	4:	138:

Ll.

	Tom.	Pagerna
Mutter jag kommer med Lyckstan uptänd,	2:	21:
Mutter porten är stängder,	1:	71:
Mummens caffé hus,	4:	106:
Min boutellje är Bachi Kjök,	3:	152:
Mäster Petrus från det heliga höga,	3:	159:
Moster Platens grafskrift,	1:	194:

N:

	Tom	Pagerna
Ney blir svar på min begäran,	4:	186:
Ney hvarför sommar jag,	3:	76:
November den 15 dagen,	3:	140:
Nu denna dagen 8 åhr,	4:	137:
Nu Templets rymder strålar,	2:	101:
Nummer Lotteriets 108 dragning,	4:	87:
Nummer Lotteriets 109 dragning,	4:	89:
Ny åhrs önskan, 1780,	4:	79:
Ny åhrs compliment till H: M: E: D: af Badin,	4:	83:
Nyss vid en bakung såg jag stå,	3:	88:
N:o 6,	3:	31:
Nå Bergströmskan hvad jag ser,	2:	33:
Nå skrufva violen,	1:	28:
Nå så må göra slutat och sagt,	2:	45:
Nå å nu alla församlade här,	1:	44:
När Adam han bodde i paradis,	3:	55:
När General munstringen går ann,	3:	33:
När jag vill på kärlek tänka,	4:	10:
När lifs beskymren mig ej qvälva,	4:	6:
När som en törstig man går fram,	2:	127:
Närvarande vid Fluidum,	3:	145:
När ögat tekrar ängst och nöd,	3:	121:
När smakar sommen bäst Camrater,	4:	183:

O:

Om ditt tappra bröst kan blottas, 4: 138:
Om Ers Majestet tillåter 4: 120:
Om jag finge commendera, 3: 37:
Om nagon rännер mot mig burdus, 4: 101
Opp Bachi Söner ställen er, 3: 125:

P:

	Tom.	Pagerna:
Parterna syns kring Bachus så röder,	3:	142:
Papegoyaden,	4:	12:
Pastoral till K: K: J: i Vesteras,	4:	97:
Petter Bredström den hundsvotten,	4:	182:
Phoebus förnyar de gyldene skyar,	1:	133:
Potiphars hustru med skön maneer,	3:	63:
Portugal, Spanien,	3:	44:
Porten öpnad står,	3:	105:
Pukor Trompeter,	4:	178:
Prestinnors helga tropp,	2:	103:
På Gripsholm är allt för roligt,	4:	9:
Pöbell ur vägen ge rum för courirer,	1:	141:

Tom Tagerm

K:

Ken calade jag spår och tror,	1: 167:
Kiddare dubringen	3: 35:
Kiddrarna de dricka och blåna,	3: 37:
Kiddare balen,	3: 37:
Koliga folla,	3: 83:

S:

	Tom	Sagorna
Sant var det ingen dricker,	1:	35:
Se dansmästar Mollberg,	3:	18:
Se fällnubben,	1:	103:
Se god dag min vän min frände,	2:	27:
Se Hans Görgen hur han sig bockar,	1:	85:
Se hur Movitz sitter där,	1:	173:
Se menigheten, hör på Trompeten,	2:	6:
Se Mollberg med svart rock och flor,	1:	183:
Se Movitz hur han står och gråter,	1:	87:
Se på Jensen hur han slänger armarna,	2:	104:
Se se hvad Tullpaner,	4:	167:
Se svarta bölljans hvita dragg,	2:	19:
Se så där sitter den taflan,	4:	174:
Sitter du ännu och ljuger,	1:	63:
Sjung mina Söner alla 12,	4:	51:
Sjung vid valtornens skall,	3:	65:
Sjungom Bachi Commendeurer,	3:	111:
Sjungom Systrar Frögas ähra,	4:	53:
Skratta mina barn och vänner,	3:	23:
Skyarna tjockna,	1:	36:
Skåden hit märck och mins,	4:	42:
Skål jul-afton till L.,	4:	101:
Skål för det kön som hjertat gläder,	2:	13:
Slapp Jensen fram,	2:	71:
Slutet af Riddare-balen,	3:	37:
Smidd som fången i sitt järn,	4:	111:
Snart är jag ryckt ur tidens skötе,	4:	95:

S:

	Tom	Pagerna
Solen framtåga med qvalm,	2:	44:
Solen glimmar blanck och trind,	1:	125:
Som af handlingarna bröder,	3:	147:
Som nu och emedan,	3:	141:
Stackars Pelle som går och krusar, och dammar,	3:	54:
Stollta stad, jag nu glad,	1:	100:
Storm och böljor tystna ren,	3:	5:
Står du och gråter,	1:	14:
Stänck persico kring Templets golf,	4:	57:
Sommar natt,	4:	3:
Sulpitij fest den 20 April 1771,	2:	85:
Sup-visor 2ne stycken,	3:	32:
Suplique, till Bar: v: S:,	4:	111:
Suplique till H: K: M:,	4:	120:
Suplique till K: K: Gr: C: F: S:	3:	73:
Suplique till en annan herre i samma ämne,	3:	75:
Sverige, sverige gläds och siung,	3:	71:
Systrar höyom våra krantzar,	3:	102:
Systrar hör sådan kostelig Basson,	2:	125:
Systrar hören min musique,	1:	49:
Systrar och vänner,	1:	40:
Så börjas denna fast,	4:	12:
Så ofta jag äger ledighet, försummar,	2:	16:
Så platt har nu den antechrist,	2:	2:
Så ser jag ut vid stranden min bror,	4:	189:
Så ser han ut mitt bland de stralar,	3:	2:
Så skiftas våra sorgliga dar,	2:	113:

S.

	Som	Sagerna
Så slår min Glocka nu lackat till,	2:	20:
Så vandra våra stora män,	2:	18:
Sådant öde är nu mitt,	2:	90:
Säg hvems dyrkan gäller mer,	2:	89:
Säg hvem nation af dem du mins,	4:	184:
Säg hvarför flyr du målarns vatn,	4:	134:
Söta mamsell schenste ma Soeur,	3:	129:
Sergells födelse dag,	3:	152:
Sjung förtjensten en sång till dess ähra,	3:	153:
Sup visa,	3:	156:
Se på glaset och vigas vid Kamm boutelljen,	3:	170:
Skall fru Regina på bruna stan,	3:	171:
Så lustra vi så smaningom	3:	1:

T:

	Tom	Pagerna
Tacka vill jag Joachims Fru,	3:	29:
Tag i Commendeurer,	2:	64:
Tal hållet till en Frökens Kammare den 24 Jan 1773.	3:	79:
Tankar vid Dalins och Klingenstjernas graf,	3:	70:
Tjenare Mollberg hur är det fatt,	1:	136:
Tillåt mig en målning göra,	3:	75:
Tiugo fem är intet dummer,	4:	89:
Tom är min flaska tunnan utrunnen,	4:	59:
Trumslagaren kommer flickor god dag,	1:	3:
Tre Kemmare,	4:	128:
Tre ting obyggeliga för mey,	4:	181:
Turturduvan med sin maka,	4:	90:
Träd fram du nattens gud,	4:	3:
Ty jag har supit,	2:	95:
Tyst bröder Bachus har somnat,	3:	51:
Tyst..... hör det ringer,	1:	194:

U:

	Tom	Sagerna
Ulla Krogarn ropar,	1:	160:
Ulla Linblads och Movitz complimenter,	4:	138:
Ulla lyssnar Klockan klämtar,	2:	51:
Under Jacklans dunkla lagar,	4:	54:
Unnan ur vägen se,	1:	144:
Uppå vatnets lugna våg,	4:	23:
Ur vägen för gamla Smittens bår,	3:	1:
Ur vägen och visa,	1:	158:
Uti mitt rum tillredes,	4:	102:
Uttergvist ja!,	3:	143:

Tom	Sagerna
3:	29:
2:	64:
3:	79:
3:	70:
1:	136:
3:	75:
4:	89:
4:	59:
1:	3:
4:	128:
4:	181:
4:	90:
4:	3:
2:	95:
3:	51:
1:	194:

V:

	Tom:	Pagen:
Vacker är hon liksom dagen,	4:	137:
Valna min sköna naturen är glad,	4:	156:
Valthornen ge Ljud,	3:	122:
Vass ist dass ge rum vid roddar trappan,	1:	98:
Vi Bachus gud för dem som supa,	3:	44:
Vi twå vi streta,	3:	92:
Vid brädden af det glas,	4:	11:
Vid en grind uti en skog,	1:	146:
Vid ett stop och några supar,	1:	187:
Vid ett torpp i en skog,	2:	13:
Vår Bachus blef död,	2:	29:
Vår Ulla låg i sängen och sof,	3:	9:
Välborne grastens mur,	3:	79:
Välborne herr Secter,	4:	194:
Varm mer öl och bröd,	1:	108

Å:

	Tom:	Pagina:
Åminnelse dag af den 19 Aug: 1772 till Fr: v: I:	3:	78:
Å skulle nu vara så dey till behag,	2:	4:

Ä:

Ädell och högaktad min gunstig Herr Secter,	3:	59:
Än ger solen lika värma,	4:	79:
Än Jophur rår,	4:	144:
Än tre qvarter mig nu felar,	4:	187:
Är det Conferie,	1:	83:
Är vår lefnad tung och svår,	3:	31:

Ö.

Östermans parentation, den 11 Januari 1777.

Tom. 3: Pagen. 112

KUNGL. BIBLIOTEKET STOCKHOLM